

'VERDEN SER MEGET ANDERLEDES UD FRA KINA'

Af Helga Zepp-LaRouche.

»Tænk ud over kassen!«

Torsdag, 1. juni, 2017 – Under en telefonkonference med medarbejdere diskuterer Helga Zepp-LaRouche, stifter af det internationale Schiller Institut, sin seneste rejse til Kina, hvor hun var inviteret til at deltage i det historiske Bælt & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017. Zepp-LaRouche fortæller, hvor dramatisk anderledes, verden ser på Trumps præsidentskab, i modsætning til de hysteriske, vestlige mainstream-medier. »Tænk ud over kassen; resten af verden er allerede trådt frem og går fremad.«

Helga Zepp-LaRouche: Jeg vil gerne sikre mig, at I får et førstehåndsindtryk af min rejse fra mig, for jeg mener, den absolut værste fejltagelse, vi kunne begå, ville være at respondere til den absolut utrolige psykologiske krigsførelse, der kommer fra de amerikanske mainstream-medier og de neoliberale medier i Europa, såsom *Spiegel Online*, med dets chefredaktør-indlæg, som *virkelig* var helt ved siden af alting! Det står helt klart, at folk, der primært baserer sig på disse medier, har en komplet, 100 % 's forkert idé om, hvad kendsgerninger er i det, der foregår. Det bør vi virkelig få ud af hovedet og ikke forsøge at svømme inden i fiskeglasbowl med et kunstigt skabt miljø. For ud fra mit synspunkt, så ser verden meget anderledes ud.

For det første, som jeg allerede har sagt, og nu gentager: Med Bælt & Vej Forum har verden på dramatisk vis konsolideret begyndelsen af en ny æra, og jeg tror slet ikke på, at dette vil forsvinde, med mindre Tredje Verdenskrig skulle indtræffe;

for størstedelen af verden bevæger sig på en fuldstændig frigjort måde. Først og fremmest var dette den konference på det højeste niveau, jeg nogensinde har deltaget i. Der var 28 statsoverhoveder, der talte efter tur, og Xi Jinpings tale var selvfølgelig fuldstændig fremragende, og I bør absolut lytte til den, hvis I har tid, for det var en meget, meget konfuciansk tale, der på en meget klar måde satte tonen for denne todages konference. Så lyt til den, når I har tid.

[https://www.youtube.com/watch?v=mx_mE951GzI]

(Engelsk udskrift af talen her: http://news.xinhuanet.com/english/2017-05/14/c_136282982.htm)

Måden at forstå, hvad det er, der finder sted, er virkelig at tænke på, hvad denne organisation, og Lyn[don LaRouche] i særdeleshed, har gjort i de seneste næsten 50 år. Første gang, da Lyn i 1971 erkendte betydningen af nedtagningen af Bretton Woods-systemet, og dernæst alle de mange, mange ting, vi har gjort i de seneste mere end 40 år; da Lyn kom hjem fra det irakiske Ba'ath Partis jubilæum i 1975, og han foreslog den Internationale Udviklingsbank (IUB)[i], der skulle formidle en ny, økonomisk verdensorden; den kendsgerning, at vi, i et helt år, førte kampagne for denne IUB-idé, som dernæst blev en del af Den Alliancefri Bevægelses Colombo-resolution i Sri Lanka i 1976; dernæst, da vi i slutningen af '70'erne arbejdede sammen med Indira Gandhi om en udviklingsplan over 40 år for Indien.[ii] Allerede i '76' udgav vi en hel bog om Afrikas industrialisering.[iii] Vi arbejdede sammen med den mexicanske præsident, José López Portillo om »Operation Juárez«.[iv] Vi udgav en 50-års Basal Udviklingsplan for Stillehavsområdet.[v] Lyn havde allerede i '75' foreslået Oasis-planen.[vi] Og så, selvfølgelig, da [Berlin]Muren faldt, og Sovjetunionen gik i opløsning, foreslog vi den Produktive Trekant[vii] og den Eurasiske Landbro.[viii]

Alle disse forslag![ix] Tænk blot på de mange, mange aktiviteter, vi lavede, konferencer på alle fem kontinenter,

alt dette var på idé-planet, på program-planet – men først efter, at Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i 2013, og med de åndeløse udviklinger i de fire år, der er gået, med Ét Bælt, én Vej (OBOR), er disse ideer nu ved at blive til virkelighed! Lampens ånd er sluppet ud!

Når vi nu ser diskussionen om den Bi-oceaniske Jernbane [Sydamerika] og tunneller og broer, der skal forbinde Atlanterhavet og Stillehavet omkring Sydamerika, og vi ser alle disse jernbanestrækninger, der nu åbnes i Afrika – dette er uden fortilfælde! Det var ikke IMF (Den internationale Valutafond) eller Verdensbanken, der gjorde det! De undertrykkede det med deres 'betingelsespolitik'. Men, med Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den Nye Udviklingsbank ('BRICS-banken'), den Nye Silkevejsfond, den Maritime Silkevejsfond, de direkte investeringer fra Kinas Exim Bank, Kinas statsbank, skrider alle disse projekter nu fremad, og de har fuldstændig ændret alle de deltagende landes holdning og selvtillid.

Måden, hvorpå man i Kina ser på præsident Trump, er absolut anderledes end det, medierne forsøger at sige. Kineserne er meget positive mht. Trump, på samme måde, som man i Rusland mener, at Trump er en person, man absolut kan have et anstændigt forhold til, og dét er virkeligheden.

Glem medierne! Glem disse presse-horer, der faktisk ikke er andet et Det britiske Imperiums prostituerede. Lad være at lytte til, hvad de siger, og giv heller ikke de mennesker, I taler med, lov til det.

Da Trump lovede \$1 billion i infrastrukturinvesteringer, gjorde han det rette, og vi fremlagde det rette program, da vi sagde, at USA må tilslutte sig Silkevejen, og dét, og intet andet, bør være vores fokus. Alt andet bør være et underordnet aspekt af dette. Dette er, hvad der er strategisk vigtigt, og det faktum, at chefen for China Investment Corp. Ding Xuedong sagde, det er ikke \$1 billion, men \$8 billion, som USA har

brug for, rammer absolut plet; og I ved det selv fra den forfatning, som vejene og infrastrukturen i hele USA befinder sig i.

Så det faktum, at samme organisation nu har åbnet et kontor i New York, hvor de rådgiver kinesiske investorer om, hvordan de skal investere i USA, og vice versa, hvordan amerikanske investorer kan investere i Kina; det faktum, at kineserne er inviteret til at deltage i denne infrastruktur-konference i juni; alt dette går absolut i den rigtige retning.

Det, der fandt sted i Bælt & Vej Forum og de mange møder, jeg havde bagefter – jeg tilbragte trods alt to fulde uger i Beijing, i Nanjing, i Shanghai – mange af disse ting rapporterer jeg ikke om, for det er blot ting, der er i gang, men det er det faktum, at, i de mange interviews, de mange citater og det generelle synspunkt – I kan spørge Kasia og Stefan Tolksdorf, eller Bill Jones, for den sags skyld – vi blev behandlet med den største respekt. Jeg mener, folk er fuldt ud bevidste om Lyns betydning som en teoretiker inden for fysisk økonomi; hans ideer er højt respekterede, og folk behandlede os, som vi burde blive behandlet, nemlig som mennesker, der har helliget hele deres liv til menneskehedens almene vel. Dette står i absolut stærk kontrast til den dårlige behandling, vi normalt får fra de neoliberale i det transatlantiske område.

Man bør forstå, hvad disse angreb på Trump går ud på, hvad de skal gøre; det er for – det er så vanskeligt for ham at fokusere på det positive aspekt, og dem er der en hel del af, inklusive hans arbejdsrelation med Rusland og Kina, som rent strategisk er det vigtigste; så han grundlæggende set i stedet må forsvare sig, og alle mener, de må bruge al deres tid på at forsvare sig. Tænk blot tilbage, for de af jer, der var her dengang, hvordan vores liv som organisation ændrede sig efter angrebet i 1986. Frem til dette tidspunkt var vi alle positive, vi vandt primærvalg i Illinois, vi overvejede at skabe tre, private universiteter, for vi havde et netværk af

henved 100 professorer, der ønskede at gennemføre Lyns ideer i form af et pensum i universiteter.

Og efter angrebet i 1986[x], udført af det samme apparat, der nu går efter Trump, måtte vi bruge alle disse penge på advokater, og vi måtte forsvare os, og det ændrede fuldstændig organisationens liv, og det er, hvad de nu forsøger at gøre imod Trump!

Så lad være med at falde for det. Den idé, at vi er ved at tabe, er *helt* forkert! Menneskeheden er på vej fremad, og vi må få den amerikanske befolkning til at skabe den form for grobund, så gennemførelsen af infrastrukturprogrammet som første skridt kommer på dagsordenen, og på alles tanker, og intet andet.

Jeg ville blot sige dette, for ud fra indledende diskussioner, jeg havde i dag, fik jeg indtryk af, at folk ligger for meget under for det, og selv om Europa stadig er i EU-kommissionens greb, jeg mener, hvis Merkel ønsker at være leder af det frie Vesten – glem det. Macron har netop haft et meget fremragende møde med Putin, der satte betingelser for en hjertelig relation med Rusland! Dette er ikke, hvad Merkel og Obama havde lagt op til, da Obama talte på den protestantiske kirkes kirkedag, men Merkel er temmelig isoleret.

Se jer omkring i Europa: Macron sendte Raffarin, den tidligere premierminister, til Bælt & Vej Forum, og som holdt en fremragende tale om, hvorfor Kina og Frankrig må samarbejde. Gentiloni fra Italien sagde, at Kina og Italien vil samarbejde om Afrikas udvikling. Alle østeuropæerne; Tsipras [Grækenland], Serbien, Ungarn, Tjekkiets Zeman, Orban [Ungarn] – alle disse personer var absolut entusiastiske over Bælt & Vej-initiativet. Og nu, selv Tyskland; det viser, at tysk industri faktisk er ved at fatte det, at det er i deres interesse at samarbejde om joint ventures i tredjelande, sammen med Kina. Så jeg tror, selv Tyskland vil skifte mening.

Det er min faste overbevisning, at, ved dette års afslutning, vil det hele se helt anderledes ud, for perspektivet for udvikling er så smittende, at jeg tror, at alle Det britiske Imperiums bestræbelser på at smide en svensknøgle [i maskineriet], ikke vil virke!

Så sats på vinderperspektivet, sats på det bedste perspektiv, tænk strategisk: Og indse, at det, der finder sted, i mange, mange udviklingsprojekter i hele verden, i realiteten er det, som denne organisation har kæmpet for i næsten et halvt århundrede. Det ville jeg blot fortælle jer, for det værste, vi kunne gøre, er at se på det inde fra USA, inde fra kassen, når hele verden på afgørende vis er trådt ud af kassen, med Bælt & Vej Forum, der ikke lader sig standse af noget som helst. Og det er mit synspunkt, som jeg ønskede at videreformidle.

(Herefter følger Spørgsmål og Svar, i uddrag, med den efterfølgende diskussion på engelsk)

Diane Sare: Jeg ved, du skal skåne din stemme, men vil du have en diskussion?

Zepp-LaRouche: Hvis folk har uafklarede spørgsmål, hold jer ikke tilbage.

Spørgsmål: Hej, Helga, her er Mindy. Dette er ganske klart og det er godt at høre det fra dig, på en måde, for vi ser på, hvad vi gjorde på Beijing-topmødet, kineserne her kender CIC, og dernæst det forestående juni-topmøde og G20-topmødet i juli, hvor Putin og Xi og Trump vil være til stede; og vores rolle, og Lyns og din rolle har været – vi har opnået meget, og nu skal vi bare gå fremad for virkelig at bringe USA ind i et optimistisk syn og knuse denne fjende og satse på det, på meget kort tid.

Zepp-LaRouche: Præcis. jeg mener, potentialet absolut er til stede, diskussionerne mellem Xi Jinping og Trump er meget gode; udnævnelsen af den nye ambassadør [til Kina] Branstad

udgør nu en yderligere kanal. Der er den igangværende kommission, der blev oprettet på Mar-a-Lago, med fokus på økonomien, og vi bør forstærke dette. Jeg mener, det er vigtigt, at vi får hele landet ind i en fornemmelse af en kampagnemobilisering, for vi vil ikke overlade denne kamp til de britiske agenter, der forsøger at ødelægge denne chance for at få USA ind sammen med denne udvikling.

Det fordrer virkelig, at vores organisation er fuldstændig klarhjernnet og simpelt hen viser folk vejen. Og vejen er, at USA går med i Silkevejen. Vi må få veje bygget, ved I nok. Vi må få havne og nye byer. USA befinder sig i en forfalden tilstand, det ved I alle, og kineserne har absolut indikeret, at de har til hensigt og er villige til at investere. Tag blot det faktum, at Detroits Symfoniorkester nu turnerer i Kina, jeg tror, det er i fem byer, de giver koncert – Detroit, af alle steder! Så den rette hensigt er der, og vi bør blot forstærke den.

Giv ikke folk lov at være pessimistiske i blot ét enkelt sekund! Fortæl dem, at pessimisme er en sygdom. Det bør ikke tolereres.

Foto: Helga Zepp-LaRouche sammen med værten og den anden gæst på Tv-showet Dialog med Yang Rui under sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017.

Q: It's Margaret Scialdone, I have a question about – right after the Beijing conference we had initiated a petition that went along with a marvelous little video by Jason, and the petition was called "Suck It Up and Move On" – a petition to Congress. I found it very refreshing. I thought it had the right kind of bite to it. So I think it sort of dwindled, it hasn't been pushed or anything like that; but I'm wondering if we should have a renewed initiative to really use this attitude to

mobilize

people. Or, if you think that we ought to come out with a new wording, or new title or something like that?

ZEPP-LAROUICHE: I have not seen the video, or if it's the one I saw, my memory is overshadowed by many, many impressions,

so – maybe it would be good to make a short new one, because I

think this video was made before the Belt and Road conference?

Am I correct?

Q: It was done, I think two days after it.

ZEPP-LAROUICHE: If it kept to what I just expressed before, then we should use it, and if not, it should probably be updated.

But if you say it's already in there, then use it, and maybe make

another one in the next days, but go with it now.

SARE: I think it definitely could be updated. This dynamic is completely new, and it is foreign to Americans, the sense that

you're conveying. I think that Americans would have a very hard

time imagining anyplace where Trump is viewed with respect and optimism. And if there's billions of people in China, Russia, and otherwise, who think that, Americans don't know it.

ZEPP-LAROUICHE: What people say is that they're very, very happy that it's not Obama or Hillary, because they knew perfectly

where this would have led to. So people – and the fact that Xi

Jinping and Trump got along well is really important. It's not

only important for Trump to say to his supporters in Harrisburg,

that Xi is "great guy" and he gets along well with him, it's also

the other way around. When Xi Jinping gets along well with

Trump, then this is very important for all the Chinese.

Q: Hi, this is Susan Director. I think that what you're saying today, Helga, could be made into a very powerful audio to

post on the website, today. Because, the intensity of your presentation is the kind of thing that will lift people up and pull them into action.

ZEPP-LAROUICHE: Then put it on! Tiramisu! Tiramisu! Pull me up!

Q: This is Evelyn in Houston, and it struck me, when Robert Mueller was appointed as a Special Prosecutor, who also headed the Get LaRouche task force, that the best flank on the attack on

Trump and also on the economic question, would be for us to call

again for the exoneration of Lyn. Because it was the same network, that attacked him, and for the same reasons, because they

don't want Trump to go with Lyn's policies.

ZEPP-LAROUICHE: Yes, I agree. That is one of the moral stains on the history of the United States, and it absolutely should be done. I fully agree. Remember that Ramsey Clark said

that Lyn's case was the worst violation of justice in U.S. history. I think people can find the exact formulation of what

he said and use it. And I think it's very useful, because it {is} the same network.

But while we should say it, I still think we should focus on the positive thing, because it is the same network, and we should

do it, but more importantly, or not more importantly, but the angle with which to go about it is to say, the world has moved in

a completely different direction, and what the mainstream

media

are doing is sort of the last battles of a war which they have been lost already by them. Maybe you could find some appropriate battle from the Civil War – aren't there some battles where the British were still making some noises but they were defeated, I mean, the Confederates –

SARE: In the War of 1812, they had surrendered but people were still fighting in different places long after, not knowing somehow.

ZEPP-LAROUICHE: Yeah, why don't you use that as an image?

SARE: That's a nice image!

If there's nothing else, I think this is excellent. I think we can put this to good use. We should get this up on the website, and then we'll have a lot to talk about on Sunday, after our success.

ZEPP-LAROUICHE: OK, very good!

[i]

http://www.larouchepub.com/eiw/public/1998/eirv25n32-19980814/eirv25n32-19980814_020-1975_larouche_calls_for_intl_dev.pdf

[ii] <http://wlym.com/archive/fusion/fusion/19800505-fusion.pdf>

[iii] <http://wlym.com/archive/fusion/book/1980IndustrializeAfrica.pdf>

[iv] <http://archive.larouchepac.com/node/31620> og
http://larouchepub.com/eiw/public/1986/eirv13n35-19860905/eirv13n35-19860905_018-ibero_america_strategy_to_defeat-lar.pdf

[v]

http://www.larouchepub.com/eiw/public/1983/eirv10n35-19830913/eirv10n35-19830913_018-a_50_year_development_policy_for-

lar.pdf

[vi]

<http://www.schillerinstitute.org/economy/maps/maps.html#Oasisplan>

[vii]

http://www.larouchepub.com/eiw/public/1990/eirv17n31-19900803/eirv17n31-19900803_031-the_economic_geography_of_europe.pdf og

<http://www.schillerinstitute.org/economy/maps/maps.html#Triangle>

[viii] <http://archive.larouchepac.com/node/14728>

[ix] En omfattende online oversigt, 'LaRouche's 40-Year Record'; A New International Economic Order, kan studeres her:

<https://larouchepac.com/new-economic-order>

[x] Helga henviser her til de falske anklager om bedrageri imod Lyndon LaRouche, som var politisk motiverede. LaRouche blev idømt 15 års fængsel, men løsladt i 1994. Tretten af hans medarbejdere blev ligeledes idømt fængselsstraffe på falske anklager.

Kinas succes påvirker kamp om infrastrukturinvestering i USA

Leder fra LaRouche PAC, 31. maj, 2017 – Præsident Donald Trump kan være tæt på endnu et betydningsfuldt skift, væk fra »globaliseringens« døde æra – denne gang er det et amerikansk

exit fra Barack Obamas nulvækst »Paris-aftale« – og han er fortsat udsat for ubarmhjertige angreb fra efterretningsstaten. Med endnu et stort, tysk medie, der bringer mord på Trump på banen, denne gang *Der Spiegel*, raser 'globalisterne' for at blive af med ham.

Men amerikanerne stemte for et fundamentalt skift i økonomisk politik for atter at gøre Amerika til en stor, *industriell og teknologisk* nation. Og nu bliver truslen mod Trump fra den såkaldte »deep state«, »staten i staten«, måske modsvaret af udfordringen med de dybe huller i vejene, og de dybe, økonomiske huller, som millioner af amerikanere er faldet ned i.

Det rapporteres, at Trump-administrationen midt i juni til Kongressen vil cirkulere et udkast til amerikanske investeringer i ny, økonomisk infrastruktur og anmode om, at der vedtages love om det hen over sommeren. Og endnu, mens den investering, Trump vil anmode om, synes at blive stadig mindre end de \$1 billion, han talte om under sin valgkampagne, så bliver modforslag fra Demokraterne stadig større.

På vegne af den Demokratiske Progressive Gruppe og valgkreds og fagforeningsgrupper, der støtter dem, fremlagde henvend et dusin Demokratiske kongresmedlemmer den 25. maj et krav – i form af en kongresresolution, ikke lovgivning – om mere end \$2 billion i direkte, statslig infrastrukturinvestering hen over 10 år, med betragtelig fokus på højhastigheds-jernbaneprojekter og nye projekter for vandveje og vandkontrol. Dette fulgte i kølvandet på et lovforslag om \$1,25 billion som statsbevillinger til ny infrastruktur over kun fem år, introduceret af kongresmedlem Brian Higgins (D-NY).

Der er to faktorer, der fremmer disse forslag: det alarmerende sammenbrud af offentlig infrastruktur i større byer og stater; og så entusiasmen hos dem, der kender til Kinas utrolige Bælt & Vej-infrastrukturplatforme og de offentlige tilbud fra Kina

og Japan om at investere i en opbygning af infrastruktur i USA.

Beijings Bælt & Vej Forum den 14.-15. maj var en forbløffende succes. Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche, der gav en præsentation om »Verdenslandbroen« under topmødet og i årtier har arbejdet på spiren til dette Bælt & Vej-initiativ, beskrev forummet som at deltage i udformningen af verdenshistorien til det bedre. Lyndon LaRouche, ophavsmanden til ideen fra 1989 og fremefter, sagde i dag: »Vi har etableret noget på globalt plan, og det er godt.«

Kinas udstedelse af produktiv kredit for at styrke andre nationers økonomier så vel som sin egen, har været unik i verden i et årti, og en politik, der både er konfuciansk og i Hamiltons tradition. Politikken i traditionen efter Hamilton mærkes i Amerika som et potentiale.

En sigende artikel i *Asia Times* den 29. maj havde titlen, »OBOR: Hvordan infrastruktur overtrumfer politik«. Den lægger ud med at diskutere Japans »overraskende« vending mod Kinas initiativer, Bælt & Vej og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Men dernæst, efter en gennemgang af viften af projekter for jernbaner, havne, elektricitet osv. i mange asiatiske lande, vender artiklen sig mod USA.

»For USA er Kinas OBOR-initiativ blevet en multidimensional udfordring, der påvirker nationale anliggender, såvel som international politik. Kinas fokus på multilaterale udviklingsprojekter har fremhævet et ubehageligt, nationalt spørgsmål for Trump: den amerikanske, civile infrastrukturens affældige tilstand, og Kongressens modstand mod at bevilge de nødvendige midler til at gøre noget ved det ... Amerikas næststørste by, Los Angeles, er indbegrebet af Amerikas smuldrende infrastruktur. På trods af, at byen håber at sikre sig rettighederne til at være vært for 2024-Olympiaden, holdes byen tilbage pga. dens gennemhullede veje med trafikpropper, et aldrende telekommunikationssystem og manglen på pålidelig,

offentlig transport. Borgmester Eric Garcetti kom endda med en dybtfølt bøn til Trumps transportminister, Elaine Chao, om at forcere en pakke på \$1,3 mia. til byens undergrundsbane – men det står ikke klart, om administrationen vil føje ham.

»Garcetti går måske til Kina for investering.«

Det viser sig, at Kinas største producent af togvogne, CRRC Corp., allerede bygger 64 nye togvogne til Los Angeles' undergrundsbane, og også til andre byer. Dette er kontrakter, der er udbudt til selskaber: men Kinas præsident Xi og ledere af statsbanker har gjort det klart, at Kina selv kunne investere i kreditydelse til store, nye infrastrukturplatforme, såvel som at være med til at bygge dem; det samme gælder for Japan.

Dette fordrer en statslig, amerikansk kreditinstitution. Ved de Progressive Demokraters begivenhed, understregede *EIR*-repræsentanter over for de tilstedeværende behovet for en nationalbank i Hamiltons tradition, som den centrale kilde til kredit, der kan gøre disse projekter mulige.

Foto: Shenzhen-strækningen af Guangzhou-Hongkong Højhastigheds-jernbanen under konstruktion. Maj, 2011. (Foto: Alancrh / wikimedia commons / CC BY-SA 3.0)

**'Fremtiden fødes i dag:
Integration og infrastruktur'**

til at løfte verden op

Leder fra LaRouche PAC, 30. maj, 2017 – 1.-3. juni træder Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) sammen, under værtskab af den russiske præsident Vladimir Putin, der for to uger siden var æresgæst på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde (BVF) i Beijing, og som netop i går i Paris førte strategiske forhandlinger med præsident Emmanuel Macron. I går gav TASS en forhåndsvisning af mødet i Skt. Petersborg, under titlen, »Fremtiden fødes i dag: Integration og infrastrukturprojekter i Eurasien«. Den rapporterer om den kendsgerning, at en opbygning af nationer nu er ved at komme sammen – EAEU (Eurasisk Økonomisk Union), SCO (Shanghai Samarbejdsorganisationen) og Bælt & Vej-initiativ (BVI), plus tre nationer i BRIKS – for at fremme storstilede projekter, der udføres ud fra et »globalt standpunkt«, til alles fordel. Der sættes fokus på specifikke projekter, såsom Vostochny Cosmodrome (Kosmodrom Øst), som Japan er interesseret i at deltage i; og den »Østlige Polygon« – det fjernøstlige program for forbundethed – konnektivitet – som involverer den Transsibiriske Jernbane, Baikal-Amur Hovedlinjen, regionale grænseovergange og havne.

Mødet i Skt. Petersborg er nu den optimistiske »nye norm« i Eurasien, ledet af Kina og Rusland; og billedet er ved at blive fyldt ud for andre dele af verden. I Afrika finder den storstilede åbning af Nairobi-Mombasa-jernbanen sted, hvis 480 km ses som den første strækning i den fremtidige, østafrikanske, længdegående jernbanekorridor. »At forbinde nationer og give mennesker fremgang«, lyder mottoet på den nye, kenyanske linjes lokomotiver.

Uvidende om denne kendsgerning om denne globale omgruppering for udvikling – eller værre endnu, med had til den – er de politiske kræfter, der er sat i gang imod dens succes, og som for størstedelens vedkommende kommer fra den depraverede, britiske imperieflok. Der er et grelt misforhold mellem

virkeligheden og så atlanticisternes forslag. Fra Europa kommer der fortsatte angreb mod præsident Trump og mod de amerikanske vælgere, der indsatte ham i embedet, og mod Trumps modstand mod 'grønt' folkemord og NATO-geopolitik. Mandag fortsatte kansler Angela Merkel i Berlin de bebrejdelser imod USA, som hun havde udtalt efter sidste uges G7-møde. I en tale på en konference for bæredygtig udvikling sagde hun, at hun fortsat er en »overbevist atlanticist«, og at man ikke kan stole på USA; »vi europæere må virkelig tage skæbnen i egne hænder«, især mht. klimapolitik. I dag krævede hun, at Europa er »pro-aktiv i internationale anliggender«. Den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel angreb Trumps »snæversynede« politikker, der har »svækket« Vesten og EU-interesser.

Her til morgen svarede Trump igen i et tweet, men sammenhængen går langt videre end til øje for øje. På spil står præsidentskabets eksistens, USA's integritet som nation, og om USA – meget snart – vil stille sig på linje med det nye paradigme, med Verdenslandbroen/Ny Silkevej. Faren og bestikkeligheden ved angrebene på Trump fremgår af en artikel i *Spiegel Online* fra 20. maj, »Tiden er inde til at komme af med Donald Trump«. Med en hysterisk tirade imod Trump (ingen moral, ingen mål, ingen strategi, ingen hjerne, osv.), gennemgår artiklen, hvordan man kan afsætte ham, med reference til det uhyggelige »Game of Thrones«. Artiklen opfordrer medierne til at »fortsætte med at sige det, som det er: Trump må fjernes fra Det Hvide Hus. Hurtigt. Han er til fare for verden«. Oversat betyder det, at man erkender, at et partnerskab mellem USA, Rusland og Kina er en dødbringende trussel mod Det britiske Imperium.

Sandheden er, at mennesker kan formås til at tænke og overvinde disse beskidte operationer, uanset, hvor uophørlige og farlige, de måtte være. Vi har meget specialarbejde at udføre. En stor udfordring er sammenbruddet og nødsituationen i New York Citys transportsystem. Knap seks uger fra i dag truer massivt kaos, når nogle af toglinjerne mellem Manhattan

og Long Island og New Jersey indskrænkes pga. hastereparationer. Dette sker i sammenhæng med, at hele metropolregionens infrastrukturbase er affældig. LaRouche Manhattan Projekt går frem på basis af en overordnet plan, sammenhæng og frem for alt et krav om national handling for en tilslutning til den globale omgruppering for en Ny Silkevej.

Diane Sare fra LaRouche PAC Politiske Komite har en artikel i det næste nummer af *EIR* (2. juni), der slutter således:

»New York City og de dermed sammenhængende områder har en høj tæthed af kapable mennesker, hvis der fandtes et forceret program for at uddanne dem. Det er de spørgsmål, som USA's befolkning omgående må overveje, og ikke, om Jared Kushner havde et møde med den russiske ambassadør (hvilket under alle omstændigheder sikkert ville have været en god idé).

LaRouches Fire Love angiver det nødvendige, forcerede programs medvirkende faktorer. Vi må nu samle en komite af eksperter, der kan udfylde detaljerne, og hermed transformere den måde, New Yorkere tænker på, mht. den aktuelle katastrofe. Husk, at, på kinesisk, er symbolet for krise og muligheder det samme.«

Foto: Kenyas præsident Uhuru Kenyatta indviede i dag, den 31. maj, officielt den 472 km lange jernbanestrækning med standardspor mellem havnebyen Mombasa ved det Indiske Ocean og Nairobi, hvor han kørte med Madaraka Expressens første, regulære afgang. (foto: www.railwaygazette.com)

Den omgrupperede orientering

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Verden ser meget anderledes ud, når den anskues fra Kina, end den gør fra USA eller Europa, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar, da hun

vendte hjem fra sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing, der fandt sted 14.-15. maj. Kina befinder sig i en udvikling, der foregår i et forbløffende tempo, og deler nu denne succesfulde model med hele planeten, gennem Bælt & Vej-initiativet. Som en opstigende kraft i hele planetens økonomiske og kulturelle udvikling har Kina et optimistisk og forhåbningsfuldt syn – og ikke den pessimisme og fortvivlelse, der har hersket i det meste af Europa og USA, siden mordet på John F. Kennedy.

Der foregår nu en global omgruppering, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, med fornuftige regeringer, der bringer deres nationer om bord i Bælt & Vej-initiativet. Kun de dumdristige vil blive stående udenfor og 'kigge ind' sådan, som Angela Merkel nu gør med Tyskland.

Præsident Donald Trump må nu handle hurtigt for at sikre, at USA bliver en del af denne omgrupperede orientering. Han valgte klogt at sende en personlig toprådgiver, Matt Pottinger, som sin repræsentant til Bælt & Vej Forum. Nu må han forhandle Amerikas fulde deltagelse i alle aspekter af dette Nye Paradigme, inklusive investering af milliarder af dollars i genopbygningen af Amerikas totalt ødelagte infrastruktur. Trump må handle hurtigt for at skabe reel, fysisk-økonomisk forandring – det er, hvad de millioner, der stemte på ham, venter på. Han må handle hurtigt, for at genindsætte FDR's Glass/Steagall-lov fra 1933 for at skabe den nødvendige bank- og kreditramme for en sådan massiv indsats for genopbygning – dét er mandatet, han fik ved præsidentvalget i 2016. Den idémæssige køreplan for, hvordan disse politikker skal implementeres i USA, har Lyndon LaRouche gentagende leveret – senest i sine **Fire Love (til USA's – og verdens – omgående redning)**.

Præsident Trump bør ikke tillade, at han presses eller distraheres bort fra denne hastedagsorden, af disse tendentiøse og grundløse anklager, der slynges ud mod hans regering, den ene efter den anden. Det er netop *formålet* med

disse, af briterne påbudte operationer, at de skal forhindre præsident Trump i at vedtage de nationale, og internationale, politikker, som Det britiske Imperium i den grad frygter. At fordømme og afsløre disse løgne er selvfølgelig nyttigt, og endda nødvendigt. Men, denne eneste måde, hvorpå disse beskidte operationer på afgørende vis kan begraves, er at gøre præcis dét, som briterne er mest bange for; og begynde at bygge infrastrukturen og andre store projekter, *nu*.

En mere passende hyldest til John F. Kennedy i hundredeåret for hans fødsel, end netop atter at hellige vor nation disse politikker, eksisterer ikke.

Foto: Helga Zepp-LaRouche på Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, 2017.

Den nye dør åbner sig for menneskeheden

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Det historiske Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, den 14.-15. maj i Beijing, og hvori Helga Zepp-LaRouche deltog, efterfulgtes af præsident Trumps rundrejse til fire nationer, med anti-terrorisme og fred i Mellemøsten som dagsorden, og dernæst af NATO- og G7-topmøderne, hvor præsident Trump afviste både Rusland som fjendebillede og svindelen med menneskeskabt, global opvarmning.

I morgen, mandag, finder der et topmøde sted mellem præsidenterne Vladimir Putin fra Rusland og Emmanuel Macron fra Frankrig, et topmøde, der pludselig blev fremrykket mere end en måned. Den nyvalgte præsident Macron har ageret, som Lyndon LaRouches ven og tidligere franske præsidentkandidat

Jacques Cheminade havde adviseret om, at han ville, ved at flytte koordinering med Vladimir Putin til toppen af sin dagsorden. Det kan der komme flere overraskelser ud af.

Dernæst vil et ekstraordinært årligt møde i Skt. Petersborg Økonomiske Forum (SPIEF) begynde kommende torsdag, den 1. juni, som vi rapporterer mere om nedenfor. Blot dagsordenen (der i sig selv er på 63 sider) for dette forum udtrykker den nye ånd fra den Nye Silkevej og fra amerikanernes afvisning af britiske imperiediktater, med deres valg af Donald Trump. Det er tilstrækkeligt lige nu at nævne blot et enkelt panel af de sandsynligvis flere end 100 paneler. Det bærer titlen: »Fremtiden, der fødes i dag: Integrations- og Infrastrukturprojekt i Eurasien«. Det vil faktisk blot være ét af flere Skt. Petersborg-paneler om netop dette emne. Blandt paneldeltagerne finder vi Lyndon LaRouches gamle ven, Vladimir Yakunin, formand for den overordnede bestyrelse for Institutet for Forskning af Dialog mellem Kulturer, og som vil være en fremtrædende deltager under hele Skt. Petersborg Forum.

Dernæst vil Gruppen af 20 afholde topmøde den 7.-8. juli i Hamborg, under hvilket – med mindre det rykkes frem – præsidenterne Trump og Putin vil holde deres første, personlige møde. Den kinesiske præsident Xi Jinping skal besøge Rusland i begyndelsen af juli måned, til sit andet topmøde i år med præsident Putin. Herefter følger BRIKS-topmødet den 3.-5. september i Xiamen, i Kinas Fujian-provins.

De stats- og regeringsoverhoveder, der deltager i SPIEF med præsident Putin i denne uge, bliver den indiske premierminister Narendra Modi, den japanske premierminister Shinzo Abe, den østrigske kansler Christian Kern og den moldoviske præsident Igor Dodon. Der bliver paneler om samarbejde inden for BRIKS, den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og inden for Samfundet af Uafhængige Stater. Og om EAEU-samarbejde med Europa, med Shanghai Samarbejdsorganisationen og med Central- og Sydamerika. Om

russisk samarbejde med Frankrig, Italien, Sverige, Schweiz, Serbien, Indien, Japan, USA og Afrika, og flere paneler om russisk samarbejde med Tyskland, især om gennembrud i metoder til varefremstilling. Der bliver paneler om rumteknologi og atomkraft, og adskillige paneler om forbedret sundhedspleje, inklusive om, hvordan lægevidenskaben kommer ud over antibiotika i betragtning af spredningen af antibiotikaresistente bakterier – på høje tid, at dette diskuteres seriøst. Der bliver adskillige paneler om byggeri af byer og urban infrastruktur – præcis det, vi er begyndt at diskutere omkring New York City.

Vi har nu muligheden for at virkeliggøre John F. Kennedys vision, Kennedy, der blev født for 100 år siden, den 29. maj, 1917. Hvis vi kæmper for det, kan vi sandsynligvis få det til at ske. I sin anden tale for FN's Generalforsamling den 30. september, 1963, foreslog John Kennedy, at USA og Sovjetunionen gik sammen om at sende en mand til Månen inden årtiets udgang.

»I et felt, hvor USA og Sovjetunionen har en særlig kapacitet – feltet for rumforskning – er der plads til nyt samarbejde om yderligere fælles indsats i fastlæggelse af lovene for rummet, og for udforskning af rummet. Blandt disse muligheder inkluderer jeg en fælles ekspedition til Månen. I rummet er der ingen suverænitetssspørgsmål; gennem en resolution i denne Forsamling, har De forenede Nationers medlemmer afsværet ethvert krav på territoriale rettigheder i det ydre rum eller på himmellegemer og erklæret, at international lov og FN's charter vil gælde. Hvorfor skulle derfor, menneskets første flyvning til Månen være et spørgsmål om konkurrence mellem nationer? Hvorfor skulle USA og Sovjetunionen, som forberedelse til sådanne ekspeditioner, blive involveret i en enorm fordobling af forskning, konstruktion og omkostninger? Mon ikke vi bør udforske, om det ikke skulle være muligt for vore to lande – ja, hele verdens – videnskabsfolk og astronauter at arbejde sammen om erobringen af rummet og, i

dette årti, da en dag at sende til Månen, ikke repræsentanterne for en enkelt nation, men repræsentanterne for alle vore lande.«

Foto: Præsident Donald J. Trump og førstedame Melania Trump rejste til Bruxelles, Belgien, onsdag aften for deres fjerde stop under deres udenlandsrejse. Præsident Trump mødtes med ledere fra hele verden, før NATO-topmødet i Bruxelles.

Helga Zepp-LaRouche taler for forum i Kinas største forlag

24. maj, 2017 – I en tale for et publikum på mellem 100 og 200 mennesker i forlaget Phoenix Press Publishing Groups hovedkvarter i Nanjing, Kina, gav Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, en tilbagemelding om sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing.

»Bælt & Vej har indsprøjtet optimisme i mange lande«, sagde Zepp-LaRouche, »og dette momentum kan ikke standses«, men at bringe det til at bære den fulde frugt »bliver ikke let«. Umiddelbart efter topmødet, fortsatte hun, optrappedes angrebene mod Bælt & Vej, kombineret med angreb mod præsident Trump, der havde sendt en delegation på højt niveau til BV-topmødet. »Angrebene var baseret på de absurde anklager om aftalt spil med Rusland i valget«, sagde hun.

»Efter den Kolde Krig, ønskede briterne og deres amerikanske allierede at skabe en unipolær verden«, sagde hun. »Og i deres bestræbelser herpå, har de ødelagt Mellempøsten og efterladt det i ruiner.« Dette fremskyndede flygtningekrisen, den generelle reaktion imod »globalisering« og fremvæksten af højrefløjbevægelser. »Bælt & Vej«, sagde hun, »vil

virkeliggøre skabelsen af Verdenslandbroen, som vil forbinde alle kontinenter. Dette er noget, vi har kæmpet for i over 40 år«, sagde hun.

Dernæst beskrev hun den kamp, som hun og hendes mand, Lyndon H. LaRouche, jr., har ført for at bygge en ny, økonomisk verdensorden: LaRouches forslag om en International Udviklingsbank, kampen for den afrikanske udviklingsplan og det latinamerikanske initiativ med samme formål, med samarbejdet med den mexicanske præsident, José López Portillo [1976-82], samt de hundredevis af seminarer på fem kontinenter, som Schiller Instituttet har afholdt, med krav om en Bælt & Vej-udvikling.

»Transformeringen af Bælt & Vej til at blive til en Verdenslandbro vil for første gang rent politisk virkeliggøre en reel fremtid for alle mennesker, der lever på denne planet, og vil etablere former for regeringsførelse for verden.« Men, for fuldt ud at realisere dette, sagde hun, »må man også studere min mands ideer med hensyn til spørgsmålet om økonomi«.

Fr. Zepp-LaRouche gennemgik dernæst de altafgørende kulturelle aspekter af Bælt & Vej og behovet for, at alle de forskellige kulturer bringer alle deres bedste præstationer frem, med det formål at bruge disse til at skabe en dialog mellem kulturer blandt nationerne i Bælt & Vej. Dernæst gennemgik hun betydningen af Friedrich Schiller i tysk og vestlig kultur, og betydningen af Konfucius i kinesisk kultur, idet hun foretog en konkret sammenligning mellem Schillers og Konfucius' værker, hvor hun viste den nære lighed i disse to, store tænkeres ideer, der var skilt af næsten 2000 år.

Efter fr. Zepp-LaRouche havde Bill Jones, chef for *EIR's* Washington-kontor, en fremlæggelse, hvor han viste en power point-præsentation, der beskrev LaRouche-organisationens kamp fra tidspunktet for Nixons ophævelse af Bretton Woods-systemet. Han beskrev Romklubbens angreb i 1970'erne og

udgivelsen af bogen »Grænser for vækst«, der havde til hensigt at transformere en fremskridtskultur til en dødskultur, med den internationale indsats for Økonomisk Nulvækst og Befolknings-nulvækst. Han skitserede Lyndon LaRouches og LaRouche-organisationens reaktion på Nulvækst-bevægelsen, LaRouches krav om den Internationale Udviklingsbank (IUB) og det efterfølgende krav om IUB og en Ny, økonomisk Verdensorden ved den Alliancefri Bevægelses Colombo-møde i 1976, og gennem Guyanas udenrigsminister, Fred Willis, i FN's Generalforsamling.

Jones beskrev den kamp, som LaRouche førte for at bringe præsident Ronald Reagan, der havde vedtaget LaRouches idé om Strategic Defense Initiative, SDI (Det strategiske Forsvarsinitiativ) som et fredsforslag sammen med Sovjetunionen, ind i en arbejdsrelation med de progressive ledere i udviklingssektoren, såsom den mexicanske præsident López Portillo og den indiske premierminister Indira Gandhi. Disse bestræbelser førte dernæst til en reaktion fra vicepræsident George H.W. Bush, der intrigerede for at få LaRouche og flere af hans medarbejdere fængslet på falske anklager. Valget af præsident Bill Clinton bragte LaRouche ud af fængsel og tilbage i en rådgivende rolle, med præsident Clintons forsøg, om end mislykket, på at gå i retning af en ny finansarkitektur. Skabelsen af Bælt & Vej-initiativet (BVI) og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) repræsenterer således den type strukturer, som LaRouche og hans bevægelse har forsøgt at frembringe i over fire årtier, forklarede Jones.

Dernæst fulgte professor Bao Shixiu, professor i militærvidenskab, der skitserede Bælt & Vejs strategiske betydning for Kina og viste, hvordan det vil gøre det muligt for landet at overvinde de traditionelle vanskeligheder, det har haft med andre lande, inklusive Indien og Japan. Professor Bao understregede LaRouche-parrets skelsættende rolle med at bringe dette initiativ frem i forreste front, og Lyndon og

Helga LaRouches fortsatte kamp for at overvinde modstanden mod det, fra finanseliten i London og New York. Professor Bao fremlagde også både Bælt & Vejs økonomiske og strategiske implikationer for Kina, som ville være med til at sikre et harmonisk klima i området og i verden, der igen ville gøre det muligt for Kina og alle andre lande at fortsat udvikle sig.

Tilhørerne viste stor interesse, især for Helga Zepp-LaRouches forslag om en dialog mellem kulturer og en større grad af interesse i Friedrich Schillers værker blandt personalet i Phoenix-forlaget, af hvilke nogle syntes at have fået et ret stort kendskab til den tyske kulturs værker.

Foto: Som præsident for Schiller Instituttet var Helga Zepp-LaRouche inviteret til at deltage i det netop afsluttede Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, hvor hun deltog i rundbordsdiskussioner mellem tænketanke. Her ses hun som tilhører under forummet.

Den økonomiske platform

Leder fra LaRouche PAC, 25. maj, 2017 – Det, der altid må ligge til grund for vores forståelse af det, nogle mennesker blot kalder »infrastruktur«, må være Lyndon LaRouches begreb om, hvad det egentlig er, der gør sig gældende med et sådant begreb. For, det reflekterer den ene sandhed om menneskeheden og dens historie, nemlig den sandhed, at menneskeheden genopfinder sig selv og så at sige skaber en ny og bedre menneskelig art, gennem sin iboende, menneskelige kreativitet. Dette er den sandhed, der ligger i infrastruktur, sandheden om økonomi og sandheden om selve den menneskelige natur – de er i virkeligheden alle aspekter af én og samme ting, der stirrer os i møde, når vi først begynder at begribe det.

Ben Deniston fra LaRouche PAC Videnskabsteam fremførte dette argument på en forståelig måde den 13. april med sine korte bemærkninger til Schiller Instituttets Manhattan-konference, og som blev rapporteret i *EIR*, 5. maj. [www.larouchepub.com/other/2017/4418lar_platform_concept.html]

Bens titel lød, »Fra den Nye Silkevej til rummet: LaRouches koncept om den økonomiske platform«. Og her, efter afslutningen af Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj en måned senere, har Lyndon LaRouche understreget, at det nye, internationale rumprogram nu er det næste, nødvendige skridt for menneskeheden.

Den tidligst kendte sådan »platform« var den præhistoriske trans-oceaniske, maritime kultur, som allerede besejlede verdenshavet under den sidste istid. Ben karakteriserede denne kulturs »platform« som stjernekortet, som søfarerne brugte til at finde vej over det uvejsomme hav. Menneskets viden om stjernehimlen var den første videnskab og er på en måde fortsat kernen i al ægte videnskab – som Lyndon LaRouche i dybden forklarer hele dette spørgsmål i 1984 i sin artikel, »On the Subject of B.G. Tilak's Thesis: The Present Scientific Implications of Vedic Calendars from the Standpoint of Kepler and Circles of Gauss« (Om B.G. Tilaks tese: De nuværende videnskabelige implikationer af vediske kalendere ud fra Keplers standpunkt og kredse omkring Gauss), som findes genoptrykt i *EIR*, 28. april.[1]

Lyndon LaRouche bruger termen »platform« i denne forstand til at indikere en ægte videnskabelig, kulturel og økonomisk revolution, som kvalitativt transformerer menneskeheden, dens omgivelser, aktiviteter, overbevisninger og moral – ja, som faktisk omskaber mennesket til en ny, anderledes og bedre art.

Det var det menneskelige intellekt, der for første gang begreb stjernernes plan. Det var det menneskelige intellekt, der indledte menneskets erobring af kontinenternes indre, fra Karl den Stores store kanaler, til Colberts værker og Amerikas

kanaler og jernbaner, og videre til kulminationen af dette menneskelige intellekt i den Eurasiske Landbro, eller Bælt & Vej, og som blev udtænkt af Lyndon og Helga LaRouche.

Den mest strålende side af det Tyvende Århundrede, som er integreret med Lyndon LaRouche og hans arbejde i det århundrede, vil altid være lanceringen af rumprogrammet, også selv om det i vid udstrækning blev afbrudt på det tidspunkt. Enhver dybere undersøgelse af rumprogrammets historie og dets personer bekræfter én i overbevisningen om, at dette i sig selv var en kvalitativt højere fase af den menneskelige civilisation: selve personerne, videnskabsfolkene, astronauterne og de hundreder af tusinder, der gjort alt, hvad der var muligt og umuligt for at støtte indsatsen – de var bedre mennesker, af en højere kvalitet. Idealistiske mennesker. Det er ganske åbenlyst; og det gælder i lige grad for det sovjetiske som for det amerikanske rumprogram.

Lyndon og Helga LaRouches ven, Krafft Ehrlicke, er et fremragende eksempel.

Som de nævnte artikler af Lyndon LaRouche antyder, så er det en kendt hemmelighed, at dagens og morgendagens rumpionerer har rødder tilbage i tiden, til istidens videnskabsfolk og globetrottere. Selv de navne, vi giver dem: »astronauter«, »kosmonauter«, »taikonauter«, fastslår korrekt, at de er »søfarere«, af det græske ord »nautes«. Det er de sandelig.

☒ Med vores lancering af en national kampagne for at revolutionere infrastrukturen i New York City, er dette nogle af den form for overvejelser, der ligger os på sinde.

Titelfoto: Helleristning fra Engelstrup, Odsherred, dateret til år 1000-500 f.Kr. Helleristninger med afbildning af skibe i hele Norden viser den store betydning, skibsfart havde for datidens mennesker, hvor indlandsområderne var ufremkommelige.

Indsat foto: Shanghai Transrapid maglevtog i 2012. (photo: Lars Plougmann/Flickr CC BY-SA 2.0)

[1] Vi henviser til knappen *EIR* på hjemmesiden, der giver adgang til arkivet over samtlige årgange af *EIR*. Nogle artikler er dog kun for betalende abonnenter. For tegning af abonnement, henvendelse til vores kontor.

Er fred i Mellemøsten endelig muligt?

Leder Fra LaRouche PAC, 24. maj, 2017 – Præsident Trumps historiske besøg til de hellige steder for de tre religioner af Bogen (Den jødiske Bibel, den kristne Bibel og Koranen, - red.), sluttede i dag i Vatikanet. Udskrifter fra både Vatikanet og Det Hvide Hus rapporterer, at samarbejde omkring fred i Mellemøsten var det centrale diskussionsemne – »fremme af fred i verden gennem politisk forhandling og dialog mellem religioner«, som Vatikanet udtrykte det.

Forskellen mellem den aktuelle situation og så alle de mislykkede bestræbelser under tidligere præsidenter er den kendsgerning, at den britiske opsplittning af verden i Øst og Vest, den »frie verden vs. gudløs kommunisme«, skabt af briterne efter præsident Franklin Roosevelts død, er i færd med at blive smadret af samarbejdet mellem Donald Trump, Vladimir Putin og Xi Jinping. Den israelsk-palæstinensiske konflikt har tjent som den primære styrekabine for denne

opdeling af verden, og det samme har Nordkorea i Asien. I begge tilfælde ville briterne og deres naive fjolser i USA og Europa træffe alle tænkelige forholdsregler for at *forhindre*, at der kommer en løsning på disse betændte kriser, på trods af den kendsgerning, at deres eksistens var grobund for et terroristkaos og konstant truede med at blive gnisten til udbruddet af atomkrig.

Nu er en ny, økonomisk verdensorden på plads, hvilket demonstreredes af det succesrige Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, den 14.-15. maj. Alt imens Kina og Rusland var hoveddrivkraft bag denne proces, så sendte præsident Trump en højtplaceret repræsentant, skabte en »Bælt & Vej Komite for USA« for at følge op på forummet samt inviterede Kina til at deltage i planlægning og byggeri af den desperat nødvendige genopbygning af den smuldrende, amerikanske infrastruktur.

Med præsident Trump, der har kurs mod Bruxelles på torsdag til et NATO-møde (de anti-russiske fanatikere holder vejret i forventning om, hvad Trump vil sige), så fremlagde den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu i dag et ekstremt positivt syn på det amerikansk-russiske samarbejde i krigen mod terror i Syrien.

»Vi taler med dem 'på alle tider af døgnet'«, sagde Shoigu om det amerikanske militær, »både nat og dag, og vi mødes ved forskellige lejligheder«. Chefen for den amerikanske generalstab, general Dunford, beskrev i sidste uge det tætte samarbejde med russerne og syrerne, selv om amerikansk lov forbyder egentlige fælles militære deployeringer.

Dette er det nye, globale miljø, baseret på samarbejde, i hvilket præsident Trump opfordrer Islam, Jødedom og Kristendom til at komme sammen for fred. Med hensyn til terrorisme sagde Trump søndag i Riyadh, ved et møde med ledere fra næsten 50 islamiske nationer, at det ikke er en konflikt mellem religioner, men mellem godt og ondt.

I samme ånd bryder muligheden for fred ud på Koreahalvøen. Den nyligt valgte præsident for Sydkorea, Moon Jae-in, promoverer åbenlyst en genindførelse af 'Solskinspolitikken' for økonomisk samarbejde med Nordkorea, både for fælles udvikling og for at etablere den nødvendige tillid for en aftale for at afslutte Nordkoreas atomprogram, til gengæld for en fredsaftale og løfte om ikke-aggression fra USA.

Præsident Moons udsending til Rusland, Song Young-gil, holdt dybtgående diskussioner med Ruslands minister for udvikling i Fjernøsten, Alexander Galushka, i sidste uge. Song sagde til det sydkoreanske nyhedsbureau, *Yonhap*: »Minister Galushka foreslog, at det trilaterale samarbejde mellem Syd- og Nordkorea og Rusland, og som har befundet sig i et dødvande pga. atomspørgsmålene, nu fremsættes af hver nation, og det gik jeg ind på.« Dette har været kernen i Lyndon LaRouches forslag mht. Korea i de seneste tyve år. Ligesom tilfældet er i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej også her den platform, på hvilken fred endelig kan etableres.

Kinas ambassadør til FN, Liu Jieyi, sagde ved Sikkerhedsrådets møde om Nordkorea tirsdag, at »der er intet til hinder for en dialog i den aktuelle situation – det kræver politisk vilje.«

»Alle skridt fremad i Koreakrisen er sket gennem dialog«, sagde han – og han kunne have tilføjet, at alle skridt fremad blev saboteret af krigspartierne i Vesten, først Bush og Cheney og dernæst Barack Obama.

Disse geopolitiske spil kan og må lægges i graven for evigt, og Imperiets ild må slukkes. Tiden er inde.

Foto: USA's præsident Donald Trump havde udstrakte drøftelser med Pave Frans under en privat audiens i Vatikanet, 24. maj, 2017. Her beundrer han med fr. Trump Michelangelos store vægmaleri, Dommedag, i det Sixtinske Kapel i Vatikanet.

Den Nye Silkevej – 'En proces for fred'

Leder fra LaRouche PAC, 23. maj, 2017 – Den amerikanske præsident Donald Trump, der nu er i Italien, mødtes tidligere i dag i Betlehem med den palæstinensiske leder Mahmood Abbas, hvor de talte om, hvad der ligger forude. Trump udtrykte håb om, at Amerika kan hjælpe. Han sagde: »Hvis israelerne og palæstinenserne kan skabe fred, vil det indlede en fredsproces i hele Mellemøsten ... [det] ville være en fantastisk præstation«.

Det er i realiteten den Nye Silkevej – Verdenslandbroen – som udgør midlet til at opnå denne dramatiske præstation, allevegne, i 'fredsprocessen', selv i de mest belejrede, forladte lande. Dette aspekt tages nu op, sammen med den virkelige betydning af »økonomi«, i efterfølgende diskussioner mange steder, om det historiske Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der fandt sted den 14.-15. maj. For eksempel kommer dagens *South China Morning Post* med den iagttagelse, at Japan og Kina nu med held kan komme sammen og samarbejde om Bælt & Vej-initiativet (BVI).

Helga Zepp-LaRouche fastslog udtrykkeligt denne pointe i sin fremlæggelse for BVI-forummet i Beijing i sidste uge. Hun fremlagde, hvordan BVI også må forlænges til hele det sydvestasiatiske område, som Kina allerede har foreslået; og ligeledes forlænges som en »Storslået udviklingsplan for hele Afrika«.

Helga Zepp-LaRouche og hendes mand, Lyndon LaRouche, har i årtier promoveret dette fredsprincip internationalt, for eksempel i to, internationale konferencer i 1988 og i bogen,

»Udvikling er et andet navn for Fred«.

Vi befinder os i øjeblikket i kampens hede for at vinde sejr for dette koncept her i USA, hvor amerikanere ellers bliver bombarderet med propaganda og sorte, eller 'hemmelige', operationer, der går ud på at sværte og dæmonisere Trump, dæmonisere Rusland og Kina, dæmonisere »store projekter« og dæmonisere selve livet. Kilden til alt dette er Det britiske Imperium i sine døds kvaler, der har mobiliseret i et forsøg på at bringe USA's præsident, og USA med ham, til fald. Et nyt, dræbende anslag af videoklip, der angriber Rusland, blev i dag skabt af en høring i Husets Udvalgskomite om Efterretning, om russiske »aktive forholdsregler« mod valgene i USA i 2016.

Det er værd at gentage rådene om disse beskidte operationer fra senator Charles Grassley (R-Iowa), et seniorkongresmedlem og formand for Senatets Retsudvalg. Han sagde den 10. maj, da han af Fox News blev spurgt, hvad han mente om sammenligningen mellem Trumps fyring af FBI-direktør James Comey og så Nixon, der blev taget for Watergate. Grassley sagde, »Mit budskab er, Skråt op, og gå videre«.

Vi har en forfærdelig masse, vi skal gøre. Den geografiske vision for udviklingen af de amerikanske kontinenter blev fremlagt i sidste uge af Zepp-LaRouche i hendes fremlæggelse i Beijing. »Når vi ser på verdenskortet, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men et land, der kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der forbinder sydspidsen af Latinamerika gennem Central- og Sydamerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet.«

En del af dette nordamerikanske billede, der har brug for omgående opmærksomhed, er New York City, hvis transportinfrastruktur er ved at bryde sammen, i hele metropolområdet – det største på kontinentet – men især i Manhattan. New Yorks guvernør sendte den 21. maj et brev til præsident Trump, hvor han bad om hjælp fra staten. I alle

transportenhederne – Amtraks passagertog, Penn Station, LaGuardia Lufthavn, Metrosystemet – sker der ulykker, aflysninger og dysfunktion. Lyndon LaRouche har kommissioneret dannelsen af en aktionskomite, der skal fremlægge, hvad der må gøres, og »lave krigshyl« om det. Opstille et program; få internationalt input. »Det er fysisk muligt at gøre det.«

Præsident John F. Kennedy, der fejrer sin 100-års fødselsdag den 29. maj, rejste hyppigt princippet om fred gennem udvikling. Den 1. marts, 1961, da han underskrev sin Eksekutive Ordre, der oprettede Fredskorpset (Peace Corps), talte han om amerikanere, der var villige »til at ofre deres energi og tid og arbejde for sagen for verdensfred og menneskehedens fremskridt«. Han sagde, amerikanere »mere fuldt ud må udøve deres ansvar i den store, fælles sag for global udvikling«.

Foto: Præsident Donald Trump mødtes med præsident for det palæstinensiske selvstyre, Mahmood Abbas, i Betlehem den 23. maj, 2017.

Saudi-Arabien er kilden til terrorisme!

Trump må droppe dem og holde sig til det Nye Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 22. maj, 2017 – Selv, mens præsident Donald Trump søndag deltog i unævnelige ceremonier sammen med de saudiske tilbedere af guldkalven, blev det nye paradigme, med Kinas Bælt & Vej-initiativ, fremtrædende rapporteret i Golfstaternes aviser. Og Iran – en afgørende nation i

udviklingen af de nye Eurasiske Landbroer – responderede i al mindelighed på Trumps ekstreme provokationer ved simpelt hen at tilbyde at vente og antage, at han ville komme frem til en mere fornuftig politik!

Saudi-Arabien er det sted, der stort set har uddannet alle de væsentligste islamistiske ekstremister og terrorister i verden. Det vil ikke være med til at hjælpe en amerikansk præsident med at genopbygge den by, som det for 15 år siden udløste ødelæggelse over – lige så lidt, som det vil genopbygge Yemen, som det nu har jævnet med jorden og pint. Ja, Saudi-Arabien har for den sags skyld aflyst sine egne energi- og andre infrastrukturprojekter, siden olieprisen faldt – altså, det stik modsatte af Kinas storslåede »win-win«-projekter under Bælt & Vej-initiativet.

Endnu vigtigere end det faktum, at nyhederne om Bælt & Vej-forummets succes i Beijing kommer ud i Golf-pressen under præsidentens besøg, var disse nyheders indhold. Det fokuserede på Lyndon og Helga LaRouches 30 år lange kampagne for »Verdenslandbroen«, der var frøet til Kinas nutidige succesfulde »Nye Silkevejsinitiativ«. Dr. Ahmed Al-Kedidis ekstraordinære redegørelse blev udgivet statsaviserne i Qatar og Oman samt i diverse andre, private aviser og websider i Golfen i løbet af weekenden.

Lyndon LaRouche bemærkede i dag, at dette er en genklang af den i stigende grad betydningsfulde rolle, som Helga Zepp-LaRouche – der talte ved begivenheder under topmødet i Beijing – spiller i udviklingen af »Bælt & Vej« til en *Verdenslandbro*. Dette sker samtidig med, at Stillehavsområdet bliver mere fremherskende økonomisk, og vokser med større hast.

Det er presserende nødvendigt, at præsident Trump bringes til at ændre sit fokus tilbage til USA's genopbygning og økonomiske genrejsning – især i sin egen hjemby, New York, hvis byområde er i færd med at forvandles til en farlig infrastruktur-katastrofezone. De simpleste rejser i byområdet

er blevet farlige og usikre for millioner af mennesker. Der er behov for omgående handling her, og, fortsatte LaRouche; der bør dannes en ekspertkomite for at stille krav om handling.

Da Trump fokuserede på en sådan genopbygning, kom Kinas præsident Xi og Japans premierminister Abe ham i møde med afgørende planer for investeringer i ny transportinfrastruktur, som de for tiden er verdensmestre i. Det er det nye paradigme, fra storstilede projekter til udforskning af rummet og forskning i fusionskraft – alt sammen i samarbejde mellem nationer.

For sikkerhed og kampen mod terrorisme er Trump-administrationens relation med Rusland stadig den strategiske. Så vel som Ruslands egen relation med Iran.

Det amerikanske folk vil ikke glemme, hvem det var, der sponsorerede terroristerne, der stod bag 11. september, ikke efter, at amerikanerne kæmpede mod Bush og Obama for at få denne »hemmelige« information afsløret. Præsident Trump må satse på det nye paradigme for samarbejde omkring de ting, han har lovet amerikanerne, han ville gøre.

Foto: Præsident Donald Trump stiller op til fotografering sammen med Kong Salman, efter en ceremoni, der markerede åbningen af det Globale Center for Bekæmpelse af Ekstremistiske Ideologier, og hvor Trump, Salman og Egyptens præsident el-Sisi (til højre for Salman) sammen 'lagde deres hænder' på den lysende globus. Ikke alt, der glitrer, er guld

...

Præsident Trump i Mellemøsten: Gå i forening imod terrorisme og løs den israelsk-palæstinensiske splittelse

Leder fra LaRouche PAC, 21. maj, 2017 – I dag holdt præsident Trump en tale for et møde med 20 ledere af muslimske nationer – men ikke Iran – i Riyadh. I sin tale krævede han en universel krig mod terrorisme som basis for en forening af verden for fred og udvikling. Talen burde i det mindste afslutte ét aspekt af hysteriet og løgnene, der bruges i den 'farvede revolution' for at ødelægge præsidenten – nemlig, at han skulle være anti-muslimsk. Han bemærkede, at 95 % af dem, der dræbes af terrorisme, er muslimer og erklærede: »Med Guds hjælp vil dette topmøde markere begyndelsen til enden for dem, der praktiserer terror og spreder dens afskyelige trosbekendelse.«

Der er helt klart problemer, der må adresseres mht. saudierne, hvis støtte til Wahhabisme har været den primære, ideologiske base for terroristsvøben internationalt, og hvor en stor del af finansieringen og bevæbningen af terroristoperationerne enten kom direkte fra saudierne eller blev kanaliseret gennem saudierne af briterne og Bush' og Obamas administrationer. Saudierne er engageret i en grusom krig mod Yemen, med britiske og amerikanske våben, og skaber en af de alvorligste humanitære katastrofer i moderne tid.

Verden har imidlertid drastisk forandret sig i løbet af det seneste år, og især i løbet af den seneste uge. Bælt & Vej

Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing i sidste uge markerer et faseskifte i menneskehedens historie – en ny, økonomisk verdensorden er officielt blevet etableret, baseret, ikke på nulsums-, hund-over-hund-geopolitik, men derimod på fysisk-økonomisk win-win-udvikling og kulturelt samarbejde. Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og andre golfstater og arabiske nationer sendte højtplacerede repræsentanter til forummet. Som Helga Zepp-LaRouche vedvarende har fremført, og som det i stigende grad er blevet promoveret af nationerne i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej den unikke basis for en genopbygningen af området, fra den ødelæggelse, der er frembragt af både terroristerne og de dødbringende og kriminelle ødelæggelseskrige, der blev ført af Trumps to forgængere i Det Hvide Hus.

I modsætning til Bush' og Obamas krige for regimeskifte, der blev ført gennem en koloniherre-mentalitet med »ansvar for at beskytte« (»den hvide mands lod«), og som ødelagde regeringer og lande, når de nægtede at underkaste sig Vestens direktiver, så har Trump slået ind på en anden kurs: »Vi vil vedtage et princip om realisme, der er rodfæstet i fælles værdier, fælles interesser og sund fornuft«, sagde han i Riyadh. »Vi er ikke her for at belære. Vi er ikke her for at fortælle andre mennesker, hvordan de skal leve, hvad de skal gøre, hvem de skal være, eller hvilken trosbekendelse, de skal have. Vi er i stedet her for at tilbyde partnerskab, baseret på fælles interesser og værdier, for at forfølge en bedre fremtid.«

Der ligger en fare i Trumps blanke fordømmelse af Iran. I sin tale anklager han Iran for at yde terroristerne »sikker havn, finansiel støtte og det samfundsmæssige fundament, nødvendigt for rekruttering«. Han synes at ignorere ISIS, al-Qaeda og de andre, dødbringende Wahhabi-terrororganisationer, der er finansieret af eller gennem saudierne, når han fordømmer Hezbollah og Hamas og endda roser saudiernes krig mod houthierne i Yemen.

Men den forandrede verdenssituation giver håb om, at disse

spørgsmål kan blive løst. Ved roden til ustabiliteten i den arabiske verden finder man den israelsk-palæstinensiske konflikt. Trump udgør et sjældent tilfælde, hvor en amerikansk præsident er gået op imod den britiske opsplittning af verden i den såkaldte »frie verden« i Vesten og de såkaldte »Gudløse kommunister« i Østen; og som i stedet promoverer, at de mest magtfulde nationer på Jorden – USA, Rusland og Kina – har al mulig grund til at arbejde sammen, som venner. Dette er den globale sammenhæng, i hvilken alle geopolitiske opsplittninger kan erstattes med win-win-løsninger.

I sin tale sagde Trump: »I denne ånd ... vil jeg rejse til Jerusalem og Betlehem, og dernæst til Vatikanet, og således besøge mange af de helligste steder i de tre trosretninger, der nedstammer fra Abraham. Hvis disse tre trosretninger kan forenes i samarbejde, er fred i verden mulig, inklusive fred mellem israelerne og palæstinenserne.«

Denne vision om en fredelig og fremgangsrig fremtid beror på, at menneskeheden kommer sammen gennem en forståelse af, at vore kulturer har forskellige karaktertræk, men at vi er én menneskehed. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sin tale til Beijing-forummet den 14. maj: »Den Nye Silkevej må – ligesom antikkens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for kultur i alle deltagerlandene, for at kunne lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er ikke kun de materielle fordele gennem infrastruktur og industriel udvikling, men er den frydefulde opdagelse af andre kulturers klassiske musik, poesi og malerkunst og, gennem at lære dem at kende, styrkelsen af vores kærlighed til menneskeheden som helhed.«

Dette må være vores mission.

Foto: Den amerikanske præsident Donald Trumps tale under sit besøg i Saudi-Arabien, hvor han blandt andet stærkt understregede, at ekstremisme og terrorisme må udrydes i alle de muslimske lande.

Lyndon Larouche: Britisk skaktræk for at lamme Trump gennem en kampagne for rigsretssag vil ikke virke

19. maj, 2017 – Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche kommenterede i dag, at den britiskorkestrerede kampagne for at lamme den amerikanske præsident Donald Trump politisk gennem deres fortsatte forsøg på et statskup gennem »rigsretssag« – der nu diskuteres bredt i de britiske medier, såsom *Telegraph* og *Economist* – ikke vil virke. Dette er for stort for briterne, forklarede LaRouche. Trumps sejr i de amerikanske valg sidste november var ikke et nationalt, amerikansk fænomen, men et globalt fænomen; og det bliver ikke så let at stoppe, som briterne tror, i betragtning af de udviklinger, der kommer fra Bælt & Vej Forum i Beijing og andre strategiske overvejelser. Jeg er optimistisk, sagde LaRouche.

LaRouches kommentarer blev fremkaldt af en artikel, som blev udgivet i dagens *Telegraph* af stringer-journalisten for britisk efterretning, Ambrose Evans-Pritchard, hvis erfaring i at orkestrere fremstød for amerikanske rigsretssager går tilbage til Clinton-affæren. På tærsklen til Trumps første udenlandsrejse som præsident, udbreder Evans-Pritchard den sorte propagandalinje, at Trump muligvis allerede er sat ud af spillet, meget lig den måde, hvorpå præsident Richard Nixon blev sat ud af spillet af forsvarsminister James Schlesinger,

der »instruerede amerikanske militærfolk om at ignorere enhver ordre fra det Ovale Kontor om at bruge atomvåben«.

Evans-Pritchard hævder, at nøglen til at vælte Trump er at trække Republikansk støtte, som han indrømmer, stadig er stærk, ud under ham. Men hvad er så det næste, der sker? Han citerer Sir Jeremy Greenstock, tidligere britisk ambassadør til FN og nu »politisk risikostateg ved Gatehouse Advisory Partners«: »Amerika kan være yderst magtfuld, hvis det beslutter at handle hårdt. Xi Jinping og Putin vil sandsynligvis vente og se, om Trump destruerer sig selv.«

Dernæst rejser Evans-Pritchard spørgsmålet: hvordan vil Trump opføre sig, »når den særlige anklager [Robert Mueller] begynder at rive løs med en byge af stævninger«.

En artikel i Londonavisen *Economist* fastslår en lignende pointe: brug krigstrommerne for en rigsretssag (som de indrømmer, ikke har store chancer for at lykkes) til at sikre, at Trump ikke kan foretage sig noget som helst af politisk betydning. Hvad de imidlertid ikke nedfælder på skrift, men som ikke desto mindre er sandt, er den kendsgerning, at sådanne 'krigstrommer' og sådant politisk kaos rent historisk er blevet brugt af briterne som et røgslør, i ly af hvilket de gennemførte politiske mord på amerikanske præsidenter, som de ønskede af komme af med.

I en artikel i *Economists* trykte udgave, fra 20. maj, med overskriften, »En dyb vejrtrækning, Amerika«, lægger de ud med at dvæle ved, hvordan udnævnelsen af Robert Mueller som særlig anklager »er et frygteligt slag for hr. Trump« og hævder, at situationen minder alle om afsættelsen af Richard Nixon gennem en rigsretssag. Artiklen går dernæst lige til sagen:

»Der er dog en stor forskel på Richard Nixons vanære og fald i 1973-74 og så nu, og som gør det næsten sikkert, at hr. Trump ikke er i fare for en umiddelbar afsættelse gennem rigsretssag.« Det skyldes, at Republikanerne kontrollerer

Repræsentanternes Hus, og de fleste Republikanske kongresmedlemmer vil ikke røre ved rigsretssag, fordi »de fleste Republikanske vælgere stadig er med ham [Trump]«. »Men dette kunne ændre sig. Hvis hr. Mueller kommer frem med noget, der er alvorligt belastende for præsidenten, kunne selv de mest frygtsomme Republikanere forlade ham.« Og, selv om en rigsretssag ikke ligger i kortene på nuværende tidspunkt, konkluderer *Economist*, »så står hr. Trump med udsigten til at gøre meget lidt af nogen ting«.

Foto: Præsident Donald Trump på arbejde i det Ovale Kontor.

Den Nye Silkevej spreder sig globalt, inklusive i USA – Hvilket er grunden til, at Trump er under angreb

Leder fra LaRouche PAC, 17. maj, 2017 – Verdens ledere, der vender hjem til deres lande fra det historiske Bælt & Vej Forum i Beijing, udtaler vidt og bredt, at et nyt paradigme for verdens anliggender er blevet etableret, både økonomisk og kulturelt. Titlen på *EIR's* Specialrapport fra 2014, »**Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen**«, er på en meget realistisk måde blevet til virkelighed.

I Europa er italienerne, med hjælp fra kineserne, i færd med at sammensætte en ny Nordlig Adriaterhavs-Havnesammenslutning, sammen med Slovenien og Kroatien, som vil opgradere havne og bygge jernbaneforbindelser igennem til Øst- og Vesteuropa. Med

kinesisk hjælp er grækerne i færd med at planlægge endnu en jernbanelinje fra den nyligt udvidede havn i Piræus (opgraderet af Kina), og som løber op langs vestkysten og ind i Balkanlandene. Tjekkiets præsident Milos Zeman hånede dem, der klager over, at Bælt & Vej splitter Europa og sagde, at Europa allerede er forfærdelig splittet, men kan forenes gennem den fælles Silkevejsmission. Ungarns premierminister Viktor Orbán sagde, at mange lande var lede og kede af at høre på formaninger om menneskerettigheder og foredrag om frie markeder, og at den »gamle model for globalisering er død« med den Nye Silkevej, der skaber et udviklingsbaseret, globalt paradigme.

I Asien diskuterer Japan nu en tilslutning til Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og gensidige besøg mellem Kinas præsident Xi Jinping og Japans premierminister Shinzo Abe, som den amerikanske præsident Donald Trump har tilskyndet til. Filippinernes præsident Rodrigo Duterte planlægger at genoplive fælles udvikling af de rige resurser i det Sydkinesiske Hav sammen med Kina og Vietnam, nu, hvor Obamas plan for krig i det Sydkinesiske Hav er blevet afvist i hele Asien, og af Trump-administrationen.

I Latinamerika roste generalsekretæren for FN-kontoret for den Økonomiske Kommission for Latinamerika og Caribien (ECLAC), Alicia Bárcena, Bælt & Vej som »en fornyelse af den dybe forpligtelse over for de værdier, som er fundamentale for vores globale, økonomiske og sociale velfærd« og opfordrede alle medlemslandene til at »opsamle det potentiale, som dette Ét bælt, én vej-program har for at omdefinere kapitalisme gennem folks ligeværd og værdighed«.

I Afrika sagde den etiopiske premierminister Hailemariam Desalegn, at Bælt & Vej »åbner døren for udviklingslande og fremvoksende nationaløkonomier til at bidrage til global, økonomisk vækst«. Kenyas præsident Uhuru Kenyatta sagde, at »Bælt & Vej-initiativet giver vort kontinent muligheden for at gennemføre et paradigmeskift. Post-koloniale Afrika har siddet

fast i en trummerum. At blive en del af Ét bælt gør det muligt for kontinentet at gå videre til en ny platform, ved hvilken globalt samarbejde vil muliggøre merværdi, innovation og øget fremgang«.

Lignende entusiastiske responser fyldte pressen i nationer i hele udviklingssektoren.

Og i USA etablerede Trump-administrationens repræsentant, Matthew Pottinger, en »Amerikansk Bælt & Vej Arbejdsgruppe« som et partnerskab mellem den Amerikanske Ambassade i Beijing og amerikanske selskaber, for at bringe amerikanske selskaber ind i Silkevejsprocessen. Desuden inviterede han Kina til at deltage i det »Særlige Amerikanske Investeringstopmøde« den 18.-20. juni i området omkring Washington, D.C., med det formål at bringe Kina ind i investeringsmuligheder i USA.

Ikke desto mindre ville en person, der var afhængig af den amerikanske presse eller rapporter fra den amerikanske Kongres, ikke vide noget som helst om alt dette. I stedet består næsten alt i USA's 24-timers nyhedscyklus af hysteriske tirader om præsident Trump. Hvis man troede på noget af det, skulle man tro, præsidenten var en marionet for onde Rusland og onde Kina, at han skulle være skyldig i forræderi for at gøre sit arbejde og gøre det, han lovede i sin valgkampagne – nemlig, at afslutte Bush' og Obamas politik for »krige for regimeskifte« og at genoprette Amerikas industriinfrastruktur, samt de hertil hørende arbejdspladser.

Tro ikke på den løgn, at Trump skulle være tvunget i forsvarsposition; at hans handlinger skulle have undermineret hans troværdighed, som medierne bringer til torvs *ad nauseam*. For kendsgerningen er den, at Trump er i offensiven for at afslutte den britiske imperieæra i historien. Briterne, med samt deres aktiver i USA – de neokonservative i begge politiske partier og på Wall Street, og de korrupte elementer i efterretningssamfundet, især i FBI – er totalt hysteriske over, at deres geopolitiske opsplittning af verden og deres

evne til at få den amerikanske befolkning til passivt at acceptere nedskæringer og krig, er i færd med at blive ødelagt af Trumps tiltag for at bringe USA ind i den Nye Silkevej og for at samarbejde med Rusland om at knuse terroristsvøben. Hans erklærede hensigt om at genindføre Glass-Steagall driver simpelt hen de britiske aktiver yderligere ind i en panikreaktion.

Som Helga Zepp-LaRouche gentog i sine mange taler og interviews i Kina i forgangne weekend, hvor hun optrådte som taler på det Globale Topmøde for Tænketaanke under Bælt & Vej Forum: Hvis Donald Trump lykkes med at bringe USA in i det nye paradigme med den globale Silkevej, vil han huskes som én de store præsidenter i amerikansk historie.

Foto: Præsident Trump og præsident Erdogan udsteder en fælles erklæring i Roosevelt Room i Det Hvide Hus, tirsdag, den 16. maj, 2017, i Washington, D.C. (Whitehouse Instagram)

Amerika, Kina og Rusland: Et Nyt Paradigme for fremskridt – eller en Ny Kold Krig?

Leder fra LaRouche PAC, 16. maj, 2017 – Med ekstraordinært, globalt, politisk mod, indkaldte til og organiserede Kinas præsident Xi, som i begyndelsen handlede alene, den forgangne weekends topmøde med deltagelse af 29 statsoverhoveder og repræsentanter for 130 nationer: »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde«. Med denne handling har Xi skabt en ny, international, økonomisk og monetær orden – der ikke er

dømt til at krakke og blive reddet gennem 'redningspakker' (bailout), men derimod er bestemt til at opbygge og udvikle. Foreløbig er den hovedsagligt baseret på Kinas egen forpligtelse til et beløb af \$1 billion *til andre nationer* i investeringer i afgørende infrastrukturprojekter; og på den kendsgerning, at Bælt & Vej-initiativet er åbent for alle nationer.

Med Ruslands aktive støtte er dette ligeledes »det vigtigste, strategiske initiativ på denne planet«, som det vurderedes af Helga Zepp-LaRouche, der deltog i topmødet som stifter og præsident for Schiller Institutet. Et statsoverhoved på topmødet sagde korrekt, »Dette er den form for initiativ, der kan afslutte terrorisme«.

I fald USA nu fuldt ud samarbejder i dette initiativ, er der intet problem, der ikke kan tackles med held, gennem disse tre nationers samarbejde.

Dette spørgsmål, og hvilken politik, præsident Donald Trump vil føre hen imod dette potentielle samarbejde, er vigtigere for amerikaneres fremtid end al den mediesladder, de læser.

Hvis de fleste amerikanere ikke er klar over dette, skyldes det, at britiske og amerikanske efterretningstjenester er fast besluttet på at isolere USA fra Rusland og Kina og gennemtvinge en ny, Kold Krig, med disse nationer som Amerikas fjender. De hjælpes frem af en ny McCarthy-isme i amerikanske og europæiske medier, og en genoplivelse af forrige århundredes »sensationsjournalistik«. De lancerer flere og flere angreb mod præsident Donald Trump i et forsøg på at tvinge ham til at føre en fjendtlig politik over for Rusland og Kina – og, hvis de kan, tvinge ham ud af embedet.

De fleste amerikanere er ganske enkelt ikke bevidste om, at et nyt paradigme er i færd med at skabes, som vil genoplive den kollapsede økonomi, den udforskning af rummet, som USA opgav, og de fremskudte, videnskabelige grænser, som det ophørte med

at finansiere. Årsagen er, at medierne og efterretningskræfterne forsøger at tvinge Amerika ind i en Ny Kold Krig i stedet. De fleste Demokratiske ledere er fuldstændig faldet for det.

Vågn op; afvis det. Kræv fornuftigt samarbejde med Kina og Rusland om dette fremvoksende, nye, økonomiske og strategiske initiativ.

LaRouche PAC cirkulerer appeller og kæmper i Kongressen for fire politiske punkter af afgørende betydning:

Lad os genindføre Glass/Steagall-loven og bryde Wall Streets storbanker op.

Lad Amerika investere billioner af dollars i sin egen, ny infrastruktur, med samarbejde med andre verdensmestre i højhastighedsjernbaner, osv., og lade indehavere af amerikanske statsobligationer investere i ny, amerikansk infrastruktur.

Lad os bygge næste generation rumfartsmissioner og gøre opdagelser for fremtiden, såsom fusionskraft.

USA har ligeledes behov for samarbejde inden for bekæmpelse af international terrorisme og den hermed relaterede narkotikasvøbe.

Og, hvilke af disse ting er det, Rusland og Kina forhindrer USA i at gennemføre? Eller, er det tværtimod præcis disse mål, som det internationale Bælt & Vej-topmøde drejede sig om?

Foto: 15. maj, 2017: Rundbordsdiskussion mellem ledere på Bælt & Vej Internationale Forum [en.kremlin.ru]

Virkningen af Bælt & Vej Forum: Lyndon LaRouche: »En vidunderlig ændring i historien«

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – I dag sluttede »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde« i Beijing, efter to dage med overvejelser og med repræsentation fra 130 nationer, i en proces, som værten, præsident Xi Jinping, beskrev som at arbejde sammen for en »fælles fremtid for menneskeheden«. Et fælles kommunique blev udstedt her til eftermiddag, efter Ledernes Rundbordssamtale ved Bælt & Vej Forum, hvor 29 statsoverhoveder deltog. Præsident Xi, såvel som også præsident Putin, æresgæsten, holdt bagefter en pressekonference. Xi meddelte, at det andet internationale forum bliver i 2019 i Kina.

»Dette er en vidunderlig ændring i historien«,

erklærede Lyndon LaRouche om konferencen. Han sagde, at

»Kina gør et godt stykke arbejde. Kina stiller sig selv i front for dynamikken for verdens udvikling.«

Han sagde, at

»vi er parat til at satse på den totale sejr i USA og andre steder«. Lad være med at »forklare« det. »Acceptér processen og aktualisér potentialet. Få hele verden indkapslet i denne proces. Kampen går ud på at arbejde på dens virkeliggørelse.«

Lyndon LaRouches hustru, Helga Zepp-LaRouche, befinder sig lige midt i handlingens centrum i Beijing. Dette kommer efter

årtiers lederskab fra LaRouche-parret, for netop denne form for mobilisering for verdensomspændende udvikling. Siden 1990'erne og Helga Zepp-LaRouches første deltagelse i en international konference i Kina, hvor hun opfordrede til en »Eurasisk Landbro«, er hun i Kina blevet vidt kendt som 'Silkevejsladyen'.

Repræsenterende Schiller Instituttet, som hun stiftede og er præsident for, talte Helga Zepp-LaRouche søndag, den 14. maj, på konferencens første dag, på panelet, »Bælt & Vej for fremme af en stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Hun sagde:

»Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termionuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag,

til fordel for alle.«

Helga Zepp-LaRouche adresserede især spørgsmålet om USA's rolle – USA's delegation i Beijing blev ledet af en særlig rådgiver til præsident Trump. Med en fremstilling af det mest positive, 'store billede', forklarede Zepp-LaRouche:

»Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet ...
«

Som det kunne forudsiges, så er geopolitik-flokken, med centrum i London, ved at få et anfald. Londons *The Economist* kørte i dag en strøm af modvægt, med overskriften, »"The Economist explains, "What Is China's Belt and Road Initiative?" (The Economist forklarer: Hvad er Bælt & Vej-initiativet?) De skriver, at forretningsfolk i Centralasien kalder det for »En vej, en fælde«, fordi B&V-projekter er upålidelige. Og »Bælt & Vej Forum har en uheldig forkortelse, opkast (BARF)«, osv.

Men tilbage i virkeligheden markerer Bælt & Vej Forum ikke alene udviklingen af et potentielt verdensøkonomisk og videnskabeligt lift-off, men der er også en proces i gang med overvejelser over spørgsmål om nuværende lidelse og mulig generel krig. Præsident Trumps udsending til Beijing, Matthew Pottinger, er nu i Sydkorea til konsultationer om spørgsmål i regionen. Med hensyn til Syrien, hvor fredsforhandlinger, under navnet »Genève 6«, begynder i morgen, er flere møder planlagt til denne uge med mellemøstlige ledere, der mødtes i Beijing med både Xi og Putin. I Washington, D.C., vil den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan mødes med præsident Trump den 16. maj. Den 17. maj vil den italienske premierminister Paolo Gentiloni mødes med præsident Putin i Sotji. Den græske premierminister Alexis Tsipras mødtes

ligeledes med Xi og Putin i Beijing, og også med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov.

I dag opsummerede Helga Zepp-LaRouche det store potentiale – vores store udfordring – ved at beskrive åbningen af Bælt & Vej Forum den 14. maj:

»I går var et fantastisk, historisk øjeblik!«

Hun talte på China Global Television Network's program, *»Dialog med Yang Rui«*, udsendt live, prime time.

Hun udbrød: *»Vi befinder os i et faseskifte for menneskeheden!«*

Foto: Slutscene fra Aftengallashow på forummet, med en smuk præsentation af kinesisk kultur. [Videoen kan ses her.](#)

Helga Zepp-LaRouches tale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing.

“Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda

1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste

kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen,

udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet

om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse

*spørgsmålet om
sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem
udvikling af
termonuklear fusionskraft?*

*Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i
stand til at overvinde
geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel
for alle.”*

*Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche,
stifter og præsident for Schiller Institutet, deltog i går,
på åbningsdagen af Bælt & Vej Forum for Internationalt
Samarbejde i Beijing, Kina, i »Tematisk session om
udvekslinger mellem tænketanke«, på panelet med titlen, »Bælt
& Vej for fremme af stærk, afbalanceret, inkluderende og
bæredygtig, global økonomi«. Her følger hendes indlæg:*

Bælt & Vej byder Verdenslandbroen velkommen

I de tre et halvt år, der er gået, siden præsident Xi Jinping
annoncerede initiativet i 2013, har der været en åndeløs
dynamik i den Nye Silkevej. Bælt & Vej-initiativet har det
indlysende potentiale til hurtigt at blive til en
Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem
infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes
gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer
initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes
af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men
derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle
deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-
initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver
sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at
vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en
fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal

være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.

Det er åbenlyst, at Verdenslandbroen er ideel for at fuldføre udviklingen af vor planets indlandsområder. Koloniseringen af det nære rum bliver den indlysende, næste fase af den infrastrukturelle åbning af menneskets naturlige levested.

Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet. Siden præsident Xi Jinping tilbød præsident Trump, at USA kunne tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet, er der nu et praktisk forslag på bordet, hvor USA kan blive en integreret del af Verdenslandbroen. USA's infrastrukturbehov, der er enorme, kunne være en perfekt anledning til at konvertere alle eller en del af de \$1,4 billion, som udgør Kinas beholdning af amerikanske statsobligationer, til sådanne investeringer via en infrastrukturbank. For eksempel har USA virkelig brug for ca. 40.000 mil hurtige jernbaner, hvis de ønsker at være på lige fod med de kinesiske planer om frem til år 2020 at forbinde alle de større byer i Kina via hurtigtog.

Den amerikanske økonomi ville opleve en enorm styrkelse gennem en sådan storstilet infrastrukturinvestering og kunne igen eksportere til det hastigt voksende, kinesiske marked, og når konkurrence først er udskiftet med samarbejde, er mulighederne

for joint ventures mellem USA og Kina i tredjelande enorme.

Siden præsident Trump har erklæret, at det er hans plan at genintroducere det Amerikanske Økonomiske System, opfundet og praktiseret af Alexander Hamilton, Henry C. Clay og Abraham Lincoln, og ligeledes genintroducere Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov, er muligheden for en snarlig etablering af en Nationalbank og et statsligt kreditsystem, med det formål at kanalisere kinesiske beholdninger (af amerikanske statsobligationer) over i infrastrukturinvesteringer, nærmere en realitet.

Alt imens flere og flere europæiske nationer, både i og uden for EU, er ved at anerkende BVI's enorme potentiale og giver udtryk for planer om at blive et omdrejningspunkt for eurasisk samarbejde, så har selve EU været reserveret, for at sige det diplomatisk.

Der er imidlertid en enorm udfordring, som gør, at EU-staterne kunne overbevises om at samarbejde med BVI: Det er flygtningekrisen. Den eneste måde, hvorpå dette Europas moralske sår kan heles, er den aktive integration af de europæiske nationer i en storstilet udviklingsplan for hele Afrika, under BVI.

Den nye, positive udsigt til samarbejde mellem USA og Rusland i Syrien om deeskalering og samarbejde mellem de to landes militære styrker, sammen med Astana-processen, stiller nu en stabilisering af hele regionen i sigte. Der eksisterer allerede tilbud fra Kina om at forlænge den Nye Silkevej ind i Sydvestasien.

Den Nye Silkevej må – som oldtidens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for alle de deltagende landes kultur, hvis den skal lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er mere end blot den materielle fordel af infrastruktur- og industriudvikling, men er også den frydefulde opdagelse af andre kulturer og

skønheden i deres klassiske musik, poesi og malerkunst og hermed, gennem at lære dem at kende, at styrke vores kærlighed til menneskeheden som helhed.

I opbygningen af Verdenslandbroen vil alle nationer samarbejde om at undersøge, hvordan man anvender lovene for noosfæren med det formål at etablere levedygtige former for regeringen af os selv. Udvikling af de skabende, intellektuelle evner hos alle mennesker i alle nationer vil give hele menneskeheden en fornemmelse af enhed og formål, som vil gøre vores art virkeligt menneskelig. Når vi organiserer vore samfund omkring videnskabelig og kunstnerisk opdagelse, vil vi fuldende vores viden om, hvordan vi uophørligt kan fremme menneskehedens selvudviklingsproces, intellektuelt, moralsk og æstetisk, og vi vil finde vores frihed i nødvendighed – hvor vi gør vores pligt, med lidenskab!

Kina har lanceret Århundredets Projekt; Hvad er vores ansvar fremover?

Leder fra LaRouche PAC, 14. maj, 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings hovedtale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, søndag, understregede de næste skridt, der må tages for at sikre, at flere end 100 nationer i maksimal grad får fordel af det, han kaldte »Århundredets Projekt« – Bælt & Vej-initiativet (BVI).

Det attraktive aspekt af dette storslåede projekt med storslåede infrastrukturprojekter er blevet fastslået gennem fire år, sagde Xi og citerede et mundheld: »Forskner og pærer taler ikke, men de er så tiltrækkende, at en sti kommer til

syne under træerne«. Men, med mere end \$950 mia. i forpligtende langfristerede investeringer i 900 projekter – hidtil i overvældende grad fra Kinas udviklingsbanker og nye fonde, som tilføjede \$115 mia. i nye forpligtelser alene på dette Forum – understregede Xi de vanskelige opgaver med koordinering af projektdesign, planlægning af økonomisk udvikling og mobilisering af industri blandt de deltagende lande. Og også, fælles finansiering gennem nationale kreditter.

Det pressereden spørgsmål er, hvad andre nationer, især USA, kan og må *tilføre* BVI, for virkelig at gå med i det – i betragtning af 1 milliard fattige mennesker, truslen om sult og massedød i dele af Afrika og Mellemøsten, samt udbredelsen af en fortvivlelsens kultur i USA's og Europas afindustrialiserede områder.

Den amerikanske systemøkonom Lyndon LaRouche, stifter af *EIR*, og hvis hustru Helga Zepp-LaRouche optræder i kinesisk pressedækning af Forummet, understregede, at tiden nu er inde til, at hans bevægelse i USA og alle dens tilhængere må handle for at føre Trump-administrationen længere end sine første skridt for samarbejde med Kina.

LaRouche påpegede udforskning af rummet og alle de hermed forbundne videnskabelige og teknologiske landvindinger: Dette er et *førende* bidrag, som USA kan og må yde til dette initiativ, hvor USA samarbejder med andre rumprogrammer, der engang efterlignede, men nu overgår Amerikas, med det formål at skabe et overordnet spring i menneskeligt fremskridt.

Der må være en »Silkevej i Rummet«, der overvåger og er drivkraft bag nye infrastruktur-korridorer på Jorden. Præsident Donald Trump er netop lige begyndt at se på en virkelig genoplivelse af NASA's kapacitet på »Apollo«-niveau, og en genoplivelse af optimismen hos det amerikanske folk, der engang kunne gå på Månen.

Ignorer »den offentlige mening« om, hvad der skulle være muligt, sagde LaRouche. Og frem for alt, få Amerika til at handle på denne basis: Hvad er meningen med livet for et menneske, 50 år frem i tiden? Da Lyndon og Helga LaRouche for mere end 35 år siden fremlagde politikken for den »Eurasiske Landbro« og internationale udviklingsbanker, forudså de i realiteten meningen med denne weekends momentum i Beijing og præsenterede frøet til dette momentums Bælt & Vej-initiativ.

Præsident Xis presserende opfordring kan høres:

»Industrier er nationaløkonomiens fundament. Vi bør intensivere industrisamarbejde således, at forskellige landes industrielle udviklingsplaner vil komplementere og forstærke hinanden. Fokus bør ligge på lanceringen af store projekter. Vi bør styrke internationalt samarbejde om produktionskapacitet og fremstilling af udstyr og gribe nye udviklingsmuligheder, der frembydes af den nye industrirevolution, for at skabe nye foretagender og fastholde dynamisk vækst.

Finansiering er en moderne økonomis livsblod. Kun, når blodet cirkulerer uhindret, kan man vokse. Vi bør etablere et stabilt og bæredygtigt, finansielt garantisystem, der holder risici under kontrol, skabe nye modeller for investeringer og finansiering, opmuntre til større samarbejde mellem regering og privatkapital og bygge et diversificeret finansieringssystem og et flerstrengt kapitalmarked. Vi bør ligeledes udvikle inkluderende finansiering og forbedre netværk for finansielle ydelser.

Infrastruktur-konnektivitet er fundamentet for udvikling gennem samarbejde. Vi bør fremme konnektivitet til lands, til vands, i luften og i cyberspace, koncentrere vore bestræbelser omkring hoved-forbindelsesveje, byer og projekter og forbinde netværk for hovedveje, jernbaner og havne. Vi har sat et mål for byggeri af seks økonomiske hovedkorridorer under Bælt & Vej-initiativet, og vi bør bestræbe os på at opfylde dette

mål.«

Denne udfordring blev anerkendt af den tjekkiske præsident Milos Zeman på Bælt & Vej Forum: »I hele historien har der, med undtagelse af Marshallplanen, ikke været et langfristet projekt, der kræver enormt mod. Lad mig udtrykke min taknemlighed over for Folkerepublikken Kina for dets mod, og lad mig især udtrykke anerkendelse over for Kinas præsident for dette så sjældne mod.«

Helga Zepp-LaRouche, der blev interviewet af Kinas *Xinhua* Nyhedsbureau, forudsagde, at andre lande vil blive i stand til at »eftergøre det kinesiske, økonomiske mirakel gennem de seneste 20 år ... Det vil føre til videnskabelige og teknologiske gennembrud, med internationalt samarbejde om termonuklear fusionsteknologi, der vil give os sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer ...

Jeg er sikker på, at det (initiativet) vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, med en omskrivning af et gammelt slagord: intet land vil blive ladet tilbage«.

Lad os sørge for, at USA indtager en førende plads og redder sin egen fremtid.

*Foto: Internationalt Forum for Ét bælt, én Vej begynder.
(kremlin.ru)*

Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche deltager

i Bælt & Vej Forum

14. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche deltog i Bælt & Vej Forum i Beijing i dag, som leder af Schiller Instituttet. Schiller Instituttet, der er én af de afgørende tænketanke, der er involveret i Bælt & Vej-initiativet, var blevet inviteret til at deltage i konferencens diskussioner.

Det kinesiske pressebureau *Xinhua* interviewede Zepp-LaRouche, som i Kina velkendt som »Silkevejsladyen« for igennem nu 35 år at være fortaler for idégrundlaget for det, der nu er Bælt & Vej-initiativet. Interviewet er dateret Berlin, 14. maj. En uge tidligere, den 5. maj, interviewede *China Daily* Zepp-LaRouche om hendes organisations mobilisering for USA's deltagelse i topmødet 14.-15. maj, og gav interviewet overskriften, »Trump opfordres til at deltage i Bælt & Vej Forum«.

Nu, sent søndag aften ved *EIR Alert's* sengetid i USA, har *Xinhua* på sin »I dybden«-side, interviewet med Zepp-LaRouche.

Ordlyden i *Xinhuas* interview er som følger: »Interview: Bælt & Vej-initiativ bliver 'En virkelig Verdenslandbro'«.

»Berlin, 14. maj (*Xinhua*) – Kinas Bælt & Vej-initiativ vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, siger Helga Zepp-LaRouche, præsident for tænketanken Schiller Instituttet, til *Xinhua*.

»'Bælt & Vej-initiativet er det vigtigste, strategiske initiativ på planeten', sagde hun. 'Det bringer ikke alene økonomisk fremgang til alle deltagerlandene, men udgør også et virkeligt fundament for en fredsorden for det 21. århundrede.'

»'I begyndelsen troede visse lande, at initiativet kun ville bringe fordele for Kina, men indså dernæst, at det drejede sig om win-win-samarbejde mellem alle deltagerlandene', sagde hun.

'For Afrika og andre udviklingslande er det første gang, de har fået adgang til avancerede teknologier inden for initiativets rammer for bekæmpelse af fattigdom og styrkelse af udvikling', sagde eksperten.

Initiativet gør det også muligt for andre lande at 'gentage de seneste tyve års kinesiske, økonomiske mirakel', tilføjede hun.

Hun udtrykte også sin overbevisning om, at Bælt & Vej-initiativet spiller en vigtig rolle i fremme af den menneskelige civilisation.

'Det vil føre til videnskabelige og teknologiske gennembrud, med internationalt samarbejde inden for termonuklear fusionsteknologi, der vil give os sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer.'

Gennem initiativet vil alle deltagerlande også få en chance for at lære om hinandens kulturer og traditioner, sagde hun.

'Jeg er sikker på, at det (initiativet) vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, med en omskrivning af et gammelt slagord: intet land vil blive ladet tilbage', sagde Zepp-LaRouche.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche i Kina, 1996, ved Den Eurasiske Landbros Østlige Terminal.

Seneste mediedækning i USA af Bælt & Vej Forum.

Uddrag af LPAC webcast, 12. maj.

Vært Matthew Ogden: Som vore seere vil vide, er der nu mindre end 24 timer til det verdenshistoriske Bælt & Vej Forum, der afholdes i Beijing, Kina, med start søndag morgen. Som det vil være vore seere bekendt, har LaRouche PAC og den internationale LaRouche-bevægelse krævet, at medlemmer af Trump-administrationen deltager personligt i dette topmøde. Seneste nyt er, at det i går aftes blev meddelt, at der faktisk vil blive en delegation, der deltager Bælt & Vej Forum. Trump-administrationen har besluttet at sende en officiel delegation til denne verdenshistoriske begivenhed.

Jeg vil gerne vise en artikel på skærmen fra Xinhua News, der bærer overskriften, »USA sender delegerede til at deltage i Bælt & Vej Forum«. Den lyder:

»USA vil sende delegerede til at deltage i Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing den 14.-15. maj, sagde den amerikanske regering torsdag aften. USA 'anerkender betydningen af det af Kina foreslåede Bælt & Vej-initiativ og vil sende delegerede til at deltage i Forummet', iflg. en udtalelse fra USA's Handelsministerium.«

Ved det forestående forum vil alle parter fastlægge store samarbejdsprojekter, etablere arbejdsgrupper og etablere et center for investeringssamarbejde. De vil også underskrive finansieringsaftaler til støtte for deres samarbejdsprojekter.

Under et møde på Mar-a-Lago-egendommen i Florida i sidste måned sagde den kinesiske præsident til sin amerikanske modpart, Donald Trump, at Kina byder USA's deltagelse i Bælt & Vej-initiativet velkommen. I løbet af den månedstid, der fulgte efter dette møde mellem de to ledere, har USA og Kina opnået tilsagn til indledende forpligtende engagementer inden

for områder som handel med landbrugsvarer, finansielle ydelser og energi for at styrke det økonomiske samarbejde under en 100 dages plan, iflg. Handelsministeriet.«

Dette er selvsagt en betydningsfuld udvikling på vejen, hvor USA tager imod tilbuddet fra Xi Jinping til officielt at tilslutte sig dette verdenshistoriske initiativ. Delegationen vil blive ledet af hr. Matt Pottinger, der er særlig assistent til Donald Trump og seniordirektør for Østasien i det Nationale Sikkerhedsråd. Han vil, sammen med den amerikanske delegation, slutte sig til de p.t. 29 statsoverhoveder, der vil deltage i dette topmøde; disse omfatter bl.a. Ruslands præsident Putin og en minister fra Nordkorea – og netop meddelt – den nyvalgte præsident fra Sydkorea. Så meget står på spil på dette topmøde. Hr. LaRouche indskærpede, at dette må lykkes for den menneskelige civilisations fremtids skyld.

Den første, større dækning af dette Bælt & Vej-topmøde, der er fremkommet i USA, er netop kommet her til morgen fra, af alle medier, NBC News. Dette er meget signifikant, og jeg tror, I vil finde det meget interessant og ikke tilfældigt, at denne dækning af det forestående Bælt & Vej-topmøde omfatter ekstensive citater fra hr. Chas Freeman; som vore seere vil huske, var en fremtrædende hovedtaler under en Schiller Institut-konference sidste år i Tyskland, med Silkevejen og Bælt & Vej-initiativet som emne, og hvor hr. Freeman sad på et panel sammen med fr. Helga Zepp-LaRouche. Jeg vil gerne vise lidt af denne dækning fra NBC News. Som I ser, er titlen, »Bælt & Vej-initiativet: Kina planlægger 'Ny Silkevej til \$1 billion'«, med et vidunderligt kort over de forskellige Silkevejsruter. Det lyder:

»Kina tilsigter at genskabe Marco Polos gamle »Silkevej«, der forbandt Europa med Asien. Men, i stedet for de kameler og karavaner, der transportererede krydderier og silke for hundreder af år siden, vil et for \$1 billion moderne netværk af handelsruter blive bygget.

Søndag vil den kinesiske præsident Xi Jinping være vært for 28 statsoverhoveder ved åbningen af et todages topmøde med fokus på det såkaldte 'Bælt & Vej-initiativ'.

Analytikere fremfører, at projektet kunne ændre centrum for den globale økonomi og udfordre den amerikanskledede verdensorden ...

Xis kolossale program er 11 gange større end USA's Marshallplan, der genopbyggede Europa efter Anden Verdenskrig. Det omfatter nye veje, højhastighedsjernbaner, kraftværker, pipelines, havne og lufthavne og telekommunikationsforbindelser, der ville styrke handel mellem Kina og 60 lande i Asien, Europa, Mellemøsten og Nordafrika ...

☒ Tidligere amerikansk viceforsvarsminister Chas Freeman beskrev Bælt & Vej-projektet som 'den potentielt mest transformerende ingeniørindsats i menneskets historie'. Han pointerede, at de involverede lande udgør omkring 55 % af det globale, økonomiske resultat, 70 % af verdens befolkning og skønsmæssigt 75 % af kendte energireserver.

'Amerikanere tænker i øjeblikket på magt i næsten udelukkende militær sammenhæng, hvilket er ironisk, for vi hævder at tro på markedernes magt til at danne begivenheder, og Bælt & Vej-initiativet beror på markeder', sagde Freeman til NBC News.

'Amerikansk fjernhed' er ikke et svar på den strategiske udfordring, som initiativet udgør, fremførte han. 'Hvis vi ikke griber eksportmulighederne dér, hvor de findes, vil beskæftigelsen gå til andre, ikke amerikanere', tilføjede Freeman. Bælt & Vej er stadig en vision, men, hvis en virkeliggøres på signifikant vis, vil alle veje i Eurasien 'føre til Beijing' ... Kina vil blive det økonomiske tyngdecenter i takt med, at landet bliver verdens største nationaløkonomi', tilføjede han. '»Bælt & Vej«-programmet indeholder intet militært element, men det har tydeligvis potentialet til fuldstændig at ændre verdens geopolitik, så

vel som verdens økonomi'. ...

Med 12.500 miles kan Kina allerede prale med verdens længste højhastigheds-jernbanenet – med planer om en nær-fordobling frem til 2025. Under Bælt & Vej er i alt 50.000 miles projekteret. Det er planen at gøre det muligt at rejse fra London til Beijing 'på blot to dage', iflg. Freeman.«

Som I ser, så er dette en meget betydningsfuld artikel, med disse lange citater af Chas Freeman. Som jeg sagde, så var Chas Freeman (indsat foto) en af hovedtalerne på en konference i Tyskland for nylig, som var sponsoreret af Schiller Instituttet. Dette er altså den første betydningsfulde, amerikanske mediedækning af dette ekstraordinært signifikante projekt og ditto topmøde i kommende weekend.

(Afsnittet med den kinesiske video med Xi Jinping findes særskilt oversat til dansk, her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=19502>

(Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet.)

So, as you can see, this is a very major article, with these extensive quotes from Chas Freeman. As I said, Chas Freeman was one of the keynote speakers at a recent conference sponsored by the Schiller Institute in Germany. So, this happens to be the first major U.S. media coverage of this extraordinarily significant project and extraordinarily significant summit this weekend.

Now, I also just want to give you a selection of a number of different quotes from other world leaders around the world, who are recognizing the extraordinary significance of the Belt and Road Initiative. While Americans are distracted by domestic politics here at home and the narratives of the mainstream

U.S.

media, the rest of the world has become very attuned to the fact

that China, with this Belt and Road Initiative summit this weekend, is inaugurating a new era in global politics and in world history. So, let me give you a taste of some of these quotes.

You're going to see quotations from the chief of the United Nations; this is Secretary-General António Guterres, and he was

interviewed by Xinhua. Look at what he says: "China plays a very

central role" in uniting the world and tackling development challenges. He said, "When we look at the Belt and Road

Initiative, we see a very important contribution to this

solidarity in addressing global problems with international

cooperation, where China plays a very central role. So," he

said, "I am very happy that I have the chance to participate in

the Belt and Road summit." He will be attending in person.

"[The initiative] is exactly doing the projects that are uniting

countries, benefitting countries; namely infrastructure that links different regions in the world. We are creating exactly that kind of shared prosperity that your President [Xi Jinping]

was offering," he said. He went on to say, "This reveals a very

important strategic breakthrough, and I think the Belt and Road

Initiative is demonstrating that new vision that China has

brought to global development. We are in the beginning of its

implementation, but I think that there is now an enormous amount

of enthusiasm, and I must say that I have high expectations."

The next article is an interview with the Consul-General to

Düsseldorf, Germany from China, whose name is Feng Haiyang.

He

says, "Chinese Jobs-Motor for Rhineland"; you can see in the German-language coverage there in {Rheinische Post}

[<http://www.rp-online.de/nrw/staedte/duisburg/chinesischer-job-motor-fuer-das-rheinland-aid-1.6811298>].

He said, "We should take the idea of a new Silk Road as a win-win

situation for all countries that participate in it. We are experiencing an era of crises: terrorism, wars, and refugee streams, plus a shrinking world economy. Hardly a country in the

world still has the will, nor the courage, to think for the future and act accordingly. The Chinese idea of a new Silk Road

can, therefore, also be seen as a hope-promoting answer for this

new era. That is exactly why this initiative is welcomed by more

and more countries in the world."

Then the next quote I want to read to you is from the delegate from France who will be attending, Jean-Pierre Raffarin.

He said, "I expect, with this great summit, the entire world will

learn about this project, which involves not only Central Asia,

but also West and East Asia as well as Europe and even Africa. What I would like is a world mobilization."

Then he went on to say, "The world is very dangerous... In that dangerous world, China has projects and strategies, it seeks

multilateralism, defends the UN and UNESCO and thereby contributes to peace in a dangerous world...

"Thus, we have the vision of a world which in the process of erecting a new framework and a new organization. The Belt and Road Initiative is the framework of a new world; a world that is

a grand alliance between Europe and Asia, with a grand opening towards Africa...” China is contributing to the connectivity of

most of the world, and is “creating links, creating relations, and creating development.

“France and China have the same peaceful vision of the world. We are countries that want peace in the world in order to have development.”

Then he made an important historical point: “Since General de Gaulle, we have always insured that the Franco-China relation

should prevail above political parties, and the ongoing Presidential election would not play any role in the deterioration of those relations. We want a good relationship;

there is consensus on that question.”

This is very significant in the aftermath of the French Presidential elections, that it’s Jean-Pierre Raffarin who will

be attending this summit, representing France. And the extraordinarily positive statements that he had in terms of the

importance of the Belt and Road framework. As he called it, “the

framework for a new world”; very much along the lines of what Helga Zepp-LaRouche has been saying about how this is inaugurating a New Paradigm for mankind. Speaking on behalf of

France, but also speaking on behalf of the better impulses inside

Europe, his point about how Europe should have a very close relationship with China in bridging Eurasia and in inaugurating

this new era of global development as the means towards peace and

stability in a very dangerous and unstable world, is exactly

the

point. It's those kinds of statements that we would hope that President Trump takes a page from.

What you have coming out of China, as you could see from the statement by the Consulate General to Düsseldorf, and we had also

seen from the Consulate General to New York City at the recent Schiller Institute conference in Manhattan about a month ago, are

repeated statements that it's in the best interests of all countries to join in this "win-win" cooperation with China.

That

this really is the future; and as the Consulate General to Dusseldorf made the point, there are very few countries on the planet right now which have the courage to think in terms of a future vision. Most countries are now stuck in crisis-management

mode, just trying to resolve crises as they occur; wars, terrorism, economic collapse, famine, starvation. When you have

a nation like China, which is able to actually think 50 years into the future, and to inaugurate this kind of future vision, and to invite other countries to become a part of that; that's something that countries should take up the opportunity to be participants in.

There's a very inspiring press conference that was just held on May 8 by the head of the Chinese Rolling Stock Rail Corporation [CRRC], and they've announced some exciting initiatives in terms of new trains and new rail capabilities that

are coming out of China. I have a little animation about that.

This is the clip from the Chinese Rolling Stock Company press conference May 8, and the chairman, Liu Hualong, had some exciting announcements. He said that the CRRC is developing new

high-speed trains, capable of speeds reaching 400 kilometers

per hour [kph]. They will have the ability to change track width to utilize different gauges found along the Belt and Road; and it's these different track gauges that remain the greatest bottleneck in rapid transit along the routes of the Silk Road. And, they have announced that CRRC is working on a maglev capable of achieving speeds of 600 kph; which would make the 1100-km trip between Shanghai and Beijing something that you can achieve in less than two hours. So, this is a very exciting new initiative from China; and it's this kind of thing that the Silk Road and the World Land-Bridge would bring to the entire world. If you think about what China has been able to accomplish in just the last ten years in terms of high-speed rail connectivity inside China – which has lifted 500 million people out of poverty, as Secretary Rex Tillerson very aptly made the point during his speech to the State Department just last week that we covered extensively on our webcast here last Friday. This is the opportunity that the United States has to participate in. When Donald Trump talks about \$1 trillion for infrastructure, we should compare the state of infrastructure in the United States to the state of infrastructure in China. It's these kinds of high-speed rail projects and so forth, that we would be very well advised to initiate in the United States with direct collaboration in investment and know-how from China. A colleague of mine found a very inspiring and entertaining video that was just issued by China, with quotes from President Xi Jinping where he discusses why he initiated the New Silk Road, or the Belt and Road Initiative in the first place. It goes

through some wonderful examples of how different areas of the world are being lifted up by these great projects that are spin-offs and initiatives from the New Silk Road. So, I just want to play this five-minute video for you right now, and allow you to be inspired by it.

[BEGIN VIDEO, subtitles are transcribed]

President Xi Jinping: Why I proposed the Belt and Road

The world is watching China as it gets ready to host the Belt and Road Forum for International Cooperation in mid-May 2017.

PRESIDENT XI JINPING: While visiting Kazakhstan and Indonesia in 2013, I proposed jointly building the Silk Road Economic Belt and 21st Century Maritime Silk road, respectively.

Shaanxi, my home province, is situated at the starting point of the ancient Silk Road. Standing here and looking back on history, I feel I can hear the sound of camel bells ringing in the mountains and see plumes of smoke rising over the desert. This all feels so familiar. Since ancient times, peaceful development has been a shared goal of mankind.

[Captions:]

War

Famine

Wealth Gap

Economic Recession

XI: Today's world is filled with uncertainties. People have hopes for the future, but at the same time, feel perplexed.

[Caption:] Some lands once prosperous and bustling are now synonymous with difficulty, conflict and crisis.

XI: What has become of the world? What should we do? The whole world is pondering over these questions and I am

thinking
of them all the time.

[Captions:]
Policy Connectivity
Trade Connectivity
Infrastructure Connectivity

XI: I proposed the Belt and Road Initiative in the hope that with a focus on connectivity, the free and convenient flow of all elements of production will be encouraged, multidimensional cooperation platforms developed, and mutual gains and shared development achieved.

The Belt and Road Initiative draws inspirations from the ancient Silk Road, and aims to help realize the shared dream of people worldwide for peace and development.

Shining with the wisdom from the East, it is a plan that China offers the world for seeking common prosperity and development.

The Belt and Road Initiative is based on the principles of extensive consultation, joint contribution and shared benefits.

[Caption:]
Uzbekistan: Qamchiq Tunnel, Part of the Angren-Pap Railway Line

XI: It is not exclusive, but open and inclusive. The initiative will not be a solo for China, but a chorus of all countries along the routes.

[Captions:]
Belarus: China-Belarus Great Stone Industrial Park
China-Russia Cooperation Projects
Maldives: China-Maldives Friendship Bridge
Malaysia: Sea Freight

Greece: Piraeus Port

Sri Lanka: Puttalam Coal Power Plant

Britain: China-Europe Freight Trains

Ethiopia-Djibouti: Addis Ababa-Djibouti Railway

Kazakhstan: Light Railway Transportation System in Astana

XI: For more than three years, over 100 countries and international organizations have responded positively and offered

support for the initiative.

The "friend circle" of the initiative has kept widening.

[Captions:]

Fiji: Nabouwalu-Dreketi Highway

Pakistan: Karakoram Highway

XI: A great cause should be pursued for common good. Let us more closely join hands in forging new partnerships characterized

by win-win cooperation and build a community of shared future for mankind.

History is made by the brave. Let us show confidence, take action and forge ahead, hand in hand.

[Caption:]

"Belt and Road"

[END VIDEO]

OGDEN: ...Now obviously, this is a wonderful and inspiring vision of a new era for mankind, and that era means the end of the British Empire world, the era of divide-and-conquer, of colonialism, of enforced poverty, backwardness, lack of development. It's an entirely new concept of what the world can

share in terms of progress, prosperity, development and peace. And, as we know, and as we reported extensively, there is an unrelenting assault against not only those countries that have initiated this vision of a new world, China, others who are

participating in this, but there is an unrelenting assault against President Donald Trump in the United States, for even his willingness to consider, that this would be something that the United States could participate in, and to usher in a new relationship between the United States and China, and especially the United States and Russia. That would be his willingness to overturn this geopolitical world that has reigned since the conclusion of World War II, with the United States-U.K. "special relationship" in a war against these developed and developing countries.

Now, a very significant development has occurred just in the last two days along those lines, and it has definitely occurred among a tumultuous political situation in Washington, D.C. But perhaps the most significant development, aside from all of the media hysteria around the firing of James Comey, and Trump's decision to remove the Acting Director of the FBI, was the fact that on that very day, Foreign Minister of Russia Sergey Lavrov made a visit to the White House, where initially he was scheduled to only meet with Secretary of State Rex Tillerson on his way to the Arctic Council ministerial in Alaska, but at the very last minute, it was announced that President Trump would be in on that meeting with Sergey Lavrov.

And we don't have the direct transcript yet, but we do have some paraphrases of the reports of that discussion, and I'm going

to read you a few of the very significant statements that were made by Sergey Lavrov. And you can see, that despite the concerted efforts to drive a wedge between the United States and

Russia, and to try to disrupt this thawing of relations and the

potential for a collaborative relationship, this is moving forward steadily.

What Sergey Lavrov said is that the United States and Russia can and should contribute to a settlement in Syria and that this

is moving along well. He said: All government and opposition parties will be constructive in the next Geneva meeting. Now, he

was questioned as to why U.S. and Russia relations had sunk to such a low level, and this is a quote from Sergey Lavrov [as interpreted]: "The previous Administration bent over backwards to

undermine the solid foundation of our relations. Now we have to

start from a very low level between Russia and America."

He went on: It is clear "the Obama Administration in its last days in power resorted to petty actions against both our property and our diplomats. ... The President of the Russian Federation Vladimir Putin [is] ... not going to follow those who are trying to destroy our relations. I hope we will be able to resolve the situation without our relations deteriorating."

And he went on to say: "The dialogue between Russia and the U.S. is now free from the ideology that characterized it under the Barack Obama Administration. ... U.S. President Donald Trump,

his Administration, and Secretary of State Rex Tillerson are the

kind of people who want to maintain a dialogue not as a means of

demonstrating what they can achieve in the area of ideological preferences, but rather as a means of solving particular

issues....” [<https://www.rusemb.org.uk/fnapr/6082>]

And then he said, that “The presidents reaffirmed during their recent telephone conversation that they would meet on the sidelines of the G20 meeting in Germany in the first 10 days of July” and that meanwhile discussions will be continuing at a very high level with Secretary Rex Tillerson.

And as I reported, just today now, following that meeting, Secretary Tillerson and Minister Lavrov are meeting on the sidelines of the Arctic Council Ministerial in Alaska, and they’re discussing what has been characterized as the “Arctic Silk Road.” So this is yet one more aspect of the connectivity

of the world, as we’ve repeatedly made the point, and that should

absolutely include the extension of the Eurasian Land-Bridge across the Bering Strait to become the World Silk Road, with rail

connectivity between the Americas and Eurasia.

But look, this kind of very high-level and very friendly dialogue that occurred at the White House on Wednesday, during the whole hoopla around Comey and so forth, is exactly what this

British coup attempt has been trying to derail, against Trump, to

try to derail this potential for a warm and collaborative relationship between the United States and Russia. And it really

is an all-out battle for the future of the U.S. Presidency, and

for the future of what will come of these great potentials, in terms of this cooperative relationship between the United States

and these other countries around the world, and an abandonment of

this Obama-era regime change ideology.

So, finally, what we have for you tonight is two clips from a very timely and I think important interview between {EIR} Contributing Editor Will Wertz and Virginia State Senator Dick Black. And Senator Black, as you'll see from these two short clips had had a very unique, ground-floor view of this fight, particularly some of the leading parties involves and in particular Andrew McCabe who is now Acting Director of the FBI,

who succeeding James Comey after he was fired by President Donald Trump.

[<https://larouchepac.com/20170511/fbi-s-mccabe-attacks-anti-isis-senator>]

So I'm just going to play two very short clips from that interview, back to back. And then we'll come back and I'll let

you know what you can expect from LaRouche PAC in the coming days.

[BEGIN VIDEO]

WILLIAM WERTZ: So, if you look at this, you opposed Obama's policy of regime change, which was also backed by the British, the French, the former colonial powers in Syria, let alone, Libya, Egypt, and so forth. So the point here is, what we're talking about here is your letter to Assad was posted on his website – this was back on May 28, 2014. Soon after that you get visitations from the FBI, in a very fishy operation, and at

least two of those agents are coming from the Washington, D.C. field office which is run by Andrew McCabe. This is ten months

before his wife is recruited, in a meeting that he attends, with

[then Virginia Gov. Terry] McAuliffe, to run against you.

So the point here that I would like to raise is, whereas some has looked at this from the standpoint merely of, there

was
sort of an agreement here that she was backed to run involving
a
conflict of interest in which then Andrew McCabe ends up
involved
in various cases involving Hillary Clinton, the Democratic
Party
and eventually against Donald Trump; but the point that I
would
make is, that you had identified yourself as an opponent to
the
policy which was being carried out by the Obama administration
and by the FBI, the CIA and the State Department in terms of
regime change and the promotion of terrorists.

SEN. RICHARD BLACK: Well and worldwide, I was the first one
to break the wall of silence. Since then, we have Rep. Tulsi
Gabbard, we have Sen. Rand Paul, we have several who have come
out and who have taken a stand; our own Virginia Rep. Tom
Garrett. But up until this time there was total censorship.
It
was wartime censorship, it was censorship that was the
equivalent
of what we saw in the Second World War, when we were at war.
We're not at war, and yet, we have this same type of
censorship
going on. And I think there was a feeling that this
individual,
this Senator from Virginia has to be just beaten into dust as
an
example to the world that if you dare to stand up and to tell
the
truth about what we're doing in Syria, and in other countries,
then you're going to be crushed, your life is going to be
destroyed. ...

WERTZ: Now in that same time period when you endorsed, now

President Trump, there were two interventions into the U.S. political scene, by British intelligence. The first was a dossier that was compiled by an MI6 British intelligence officer,

Christopher Steele. And the indications are that he actually worked on this dossier, after being paid by the Clinton campaign,

Hillary Clinton's campaign, to present this dossier. One of the

issues that Senator Grassley has raised is – this was reported in the {Washington Post} – the FBI was prepared to pay Christopher Steele to continue his research to try to prove that

Trump was somehow working with the Russians.

SENATOR BLACK: Amazing that the FBI was involved in paying for opposition research. Now, I've done a little opposition research: You know, we paid companies and of course it's been done on us, endlessly. But, I've read a little bit about the dossier and if I paid someone and he gave me that, I would be so

furious, because it is so transparently fallacious. It's just ridiculous! You know, unbelievable the things that he says. It

has no air of credibility in my view, from my experience, and I've seen a lot of this stuff before. I think it was a total creation...

[END VIDEO]

OGDEN: So as you can see that is a very explosive story and it's one that will continue to develop, especially now that McCabe is right in the spotlight. He was, in fact, one of the testifying witnesses at a Senate committee hearing just yesterday, which originally Jim Comey was supposed to be involved in.

So you can watch for more developments on that, and I think

that's a unique view from on the ground of what, really, this grouping has been willing to engage in in terms of activities, to try to enforce the fact that there can be no breaking, there can be nobody calling this for what it is.

So to conclude, I would just like to announce that we will have a new petition, available for you to sign on LaRouche PAC.

The title is "We Agree with Senator Grassley: Suck It Up, Move On, Let's Rebuild the Country!" And this goes through the fact that Donald Trump was elected, not because of Russian interference but because in fact, the American people have been

beaten down and have become desperate in terms of the economic collapse that they've been subjected to, over not just the last

eight years, but over the last fifteen years and even more; that

he spoke to that; and that they were also against the insane regime change agenda, to try to drive a wedge between these great

powers that should be collaborating for the mutual benefit and stability of world peace, not at each other's throats in terms of

thermonuclear war, and potential for setting off World War III.

That this was rejected, and in fact, the logical consequence of that overturning the geopolitical applecart would be for the

United States to reciprocate President Xi Jinping's offer and use

the opportunity for this Belt and Road Forum this May 14-15, which we can announce the happy news, there will be an official

U.S. delegation attending that Forum in person, to use the opportunity of that to inaugurate an entirely new era, a new

framework for international relations, a new paradigm of peace,
economic development, stability and mutually beneficial relations

among nations.

So please stay tuned to larouchepac.com over the coming 24, 48, 72 hours: A lot is going to change between now and the beginning of next week. And we, I think as we've demonstrated,

uniquely, are your unique source for the real news about what's

happening around the world and in fact, you can participate in helping us change the course of world history.

Please sign up for <http://www.larouchepac.com>. If you have not, already, go to the LaRouche PAC Action Center; also sign up

for the daily email updates. You will receive this updates in your in-box, and please subscribe to our YouTube channel.

Thank you very much for tuning in today, and we look forward to seeing you again, soon. Good night.

**USA annoncerer delegation til
Verdenshistorisk topmøde i
Beijing.**

**LaRouche PAC Internationale
Webcast, 12. maj, 2017.**

(dansk uddrag følger senere)

Med lidt over 24 timer tilbage til åbningen af Bælt & Vej Forum i Beijing, har USA officielt annonceret, at en delegation vil deltage som repræsentant for USA og Trump-administrationen. Aftenens webcast fremlægger flere spændende og hurtige udviklinger, med vores verden, der er i færd med at blive transformeret af en vision om win-win-samarbejde og fred gennem udvikling, som de britiske imperialister så desperat har forsøgt at køre af sporet, inklusive med et igangværende politisk kupforsøg imod Trump-administrationen.

Se afsnittet med kinesiske video med Xi Jinping, dansk udskrift, engelske undertekster, her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=19502>

Se uddrag af webcast i oversættelse, her:

Der står for meget på spil – Det må lykkes!

Leder fra LaRouche PAC, 11. maj, 2017 – Alle mænd og kvinder – og Lyndon LaRouche i særdeleshed – der begriber deres eget, personlige ansvar for menneskehedens fremtid, har i øjeblikket skærpet opmærksomhed på at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing kommende 14.-15. maj, bliver en succes.

På dette topmøde er en ny og spændende virkelighed, der repræsenterer menneskehedens højeste forhåbninger, i færd med at virkeliggøres. Det største infrastrukturprojekt, der nogensinde er gennemført i menneskehedens historie, er under opbygning; det bringer udvikling til hele sektioner af verden, løfter millioner ud af fattigdom og bringer produktive jobs til millioner af mennesker. Kina har bedt præsident Trump om at deltage i dette storslåede projekt, og det bør USA omgående takke ja til. Det kunne give stødet til, at USA's økonomi kommer op på en ny platform for moderne vareproduktion og moderne infrastruktur.

I sin første telefonsamtale med Kinas præsident Xi Jinping i dag, sagde Sydkoreas nyvalgte præsident, Moon Jae-in, at hans land i høj grad påskønner Bælt & Vej-initiativet og har forventninger om, at det vil bringe fremgang til nationerne langs dets ruter, inklusive Sydkorea.

Jean-Pierre Raffarin, tidligere fransk premierminister og nuværende leder af det franske senats Udenrigskomite, og som viseligt blev valgt af præsident Macron til at lede den franske delegation, har længe været tilhænger af Bælt & Vej-initiativet, og han forstår i lige grad både dets løfterrigdom, men også den fare, verden vil befinde sig i, hvis det får lov at mislykkes. Til kinesiske journalister sagde han den 5. maj, at han ser den Nye Silkevej som et globalt initiativ for fred og samarbejde. Mod en baggrund af en kompliceret og konstant skiftende verdenssituation, bringer Kina fred til verden med sine planer og strategier, der fremmer multi-lateralisme og støtter FN. Raffarin sagde, han håber, Bælt & Vej Forum lykkes med at bringe toppolitikere fra andre vestlige lande nærmere til Bælt & Vej-initiativet.

Ruslands ambassadør til Beijing sagde, at »dette samarbejde må blive basis for dannelse af en ny, international aftegning, nemlig, det eurasiske, altomfattende partnerskab, med deltagelse af et udstrakt antal lande, der er medlemmer af den Eurasiske Økonomiske Union, Shanghai Samarbejdsorganisationen

og også med fremtidig udsigt til Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN)«. Han tilføjede, at, ikke alene ville præsident Putin deltage, men også premierminister Medvedev – og sammen med disse to, yderligere tilstrækkeligt mange ministre i den russiske regering til at gøre det muligt for Rusland på regeringsministerplan at deltage i hvert eneste konferencepanel.

Med hensyn til Indien, har Kinas udenrigsminister Wang Yi sagt, at Indien vil være repræsenteret på Forummet, men den indiske regering har tilsyneladende endnu ikke meddelt, hvem, der deltager. Mange indere advokerer for, at premierminister Narendra Modi bør tage af sted. En af disse advokater, tidligere FN-direktør Mukul Sanwal, stillede i går i avisen *The Hindu* dette spørgsmål: »Vil premierminister Narendra Modi overraske alle og deltage i Kinas 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde', der starter den 14. maj? Dette ville være samme form for dristigt initiativ, han tog, da han inviterede ledere fra vore nabolande til sin indsættelse i 2014, men langt mere signifikant.«

På samme måde er det af afgørende betydning, at præsident Trump, en anden leder, der er berømt for dristige initiativer, »overrasker alle og deltager«. Ingen større garanti for verdensfred kunne eksistere, end netop den uventede optræden af både premierminister Modi og præsident Trump i Beijing, den 14. maj.

Da Lyndon Larouche vurderede mange af disse udviklinger her til morgen, svarede han, at, »Jo, men det nye paradigme må fungere. Det må ikke mislykkes; i modsat fald vil der ikke være nogen fremtid for menneskeheden. Der er mange onde ting derude. Dette må lykkes. Det må ikke blive undermineret.«

Foto: Luftfoto over området ved Yanqi-søen lidt uden for Beijing, hvor Bælt & Vej Forum vil finde sted.

Trump renser ud i nogle kupmagere og fremmer samarbejde for fred og udvikling med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 10. maj, 2017 – Donald Trump har i de seneste 24 timer taget de indledende skridt og har smidt det affald i efterretningssamfundet ud, der har været en del af det igangværende forsøg på en 'farvet revolution' mod den amerikanske regering. Comey og tidligere chef for NSA, Clapper, og tidligere chef for CIA, Brennan, samt andre, har åbenlyst deltaget i et kupforsøg mod præsident Trump, hvor de har brugt vilde løgne og taktikker, der ikke er set siden McCarthy-æraen, for at terrorisere den amerikanske befolkning med den angivelige fare for russisk aggression, og endda russisk kontrol over den amerikanske regering.

Efter et særdeles produktivt møde i dag med præsident Trump og udenrigsminister Tillerson i Det Hvide Hus, latterliggjorde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, meget praktisk, denne kampagne. I besvarelse af gentagne spørgsmål fra den amerikanske hore-presse, og som havde til formål at forklare de falske nyheder om russisk indblanding i 2016-valget, sagde Lavrov: »Jeg mener, dette er ydmygende for det amerikanske folk at høre på, at USA's interne anliggender skulle være styret af Rusland. Hvordan går det til, at denne store nation tænker på denne måde?«

EIR udgav den 27. februar, 2017, et omfattende dossier med titlen: »Obama og Soros – Nazister i Ukraine 2014, i USA 2017?«. Dossieret dokumenterede, at de samme personer og institutioner, der kørte det neonazistiske kup imod Ukraine i 2014, forsøgte at gennemføre en lignende Farvet Revolution imod Trump – og af nøjagtig de samme grunde. Som den russiske viceambassadør til FN's sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, sagde til den britiske ambassadør Rycroft den 13. april: »Jeres drøm gled ud af jeres hænder, fordi vi arbejder sammen med USA. Det er I bange for. I gør alt, hvad I kan, for at sabotere dette teamwork.« Russerne forstår, at Det britiske Imperium er ved at fjerne alle stopklodserne og endda løber risikoen for en atomkrig, for at forhindre Trump i at lede USA ind i et partnerskab med Amerikas historiske og naturlige venner i Rusland og Kina. Dette venskab ville betyde enden på Det britiske Imperium, én gang for alle, og afslutningen af opsplittningen i Øst og Vest, og ville i stedet virkeliggøre et nyt paradigme, baseret på udvikling og alle nationers gensidige interesser.

Dette er, naturligvis, den Nye Silkevej – Ét Bælt, én Vej-initiativet, lanceret af Kinas Xi Jinping, der vil afholde den første, internationale konference i Beijing kommende weekend, med deltagelse af repræsentanter fra flere end 100 lande og 28 statsoverhoveder, der vil planlægge en produktiv fremtid for menneskeheden og en afslutning på imperie-æraens princip om 'evindelig krigsførelse'.

Helga Zepp-LaRouche, der i Kina er kendt som »Silkevejs-ladyen«, reflekterede i dag over den kendsgerning, at, med den italienske premierminister Gentiloni, der vil lede sin nations delegation til Bælt & Vej Forum, alt imens tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin vil repræsentere Frankrig, og med de fleste andre nationer i Europa, der sender betydningsfulde delegationer – med disse begivenheder, har det historiske momentum i Europa taget en ny retning for en lysende fremtid med den Nye Silkevej. Kun Tyskland synes at

sakke bagud og sidder fast i det gamle paradigme, hvor de fabler om udledning af CO² snarere end opbygning af nationen. Foreløbig har præsident Trump ikke indikeret, om han eller nogen anden, amerikansk delegation vil deltage, til trods for, at den kinesiske ambassadør til USA har gentaget Kinas invitation.

Men, Trump har uden for enhver tvivl truffet beslutning om at ændre briternes spilleregler og droppe de korrupte efterretningsnetværk, der har faldbudt den anti-russiske pro-krigspropaganda på vegne af britisk efterretning, der har spillet USA som den »dumme kæmpe«, der udkæmper imperiets kolonikrige samtidig med, at dette imperium forbereder atomkrig imod Kina og Rusland.

I Asien aflagde den nyvalgte præsident i Sydkorea, Moon Jae-in, her til morgen sin ed og annoncerede omgående sit forpligtende engagement til genopretning af »Solskinspolitikken« over for Nordkorea, og for samarbejde med Trump omkring en varig løsning for Koreahalvøen. En sådan løsning må være baseret på gensidig udvikling og garantier for Nordkoreas suverænitæt, til gengæld for en løsning på spørgsmålet om atomvåben. Pyongyang har gentagent erklæret, at, hvis truslerne mod deres nation endegyldigt ophørte, kunne en løsning findes. Der eksisterer nu en mulighed for, at den splittede, koreanske nation, i samarbejde med Xi, Putin og Trump, og muligvis også Japans Shinzo Abe (der står både Putin og Trump nær), kan indlede den freds- og udviklingsproces, som sluttelig kunne føre til en genforening.

Tiden er inde til, at præsident Trump indtager den hamburger med Kim Jon-un.

I dag er Sejrsdag

Leder fra LaRouche PAC, 9. maj, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte ikke alene for det russiske folk, men for hele menneskeheden, da han holdt en tale efter en militærparade i Moskva for at fejre, at det er 72 år siden, man vandt sejren i den Store Patriotiske Krig 1941-45, som i Rusland er navnet på Anden Verdenskrig.

»Denne sejrstriumf over denne forfærdelige, totalitære magt vil for altid fremstå i menneskehedens historie som livets og fornuftens overlegne sejr over død og barbariskhed«, fremførte Putin. Han fastslog, at den »uhyrlige tragedie« med millioner af dødsfald skete på grund af »den kriminelle ideologi med raceoverlegenhed, og som følge af fraværet af enhed blandt verdens ledende nationer«.

Idet han overførte disse lektioner til nutiden, fremsatte Putin krav om, at alle nationer levede op til »vort ansvar over for de kommende generationer« gennem internationalt samarbejde, for at skabe »stabilitet og fred på planeten«.

Dette er i realiteten det overordnede, politiske spørgsmål, som også vil blive adresseret på Bælt & Vej-initiativets Internationale Forum, der skal begynde blot fem dage fra i dag. BVI-topmødet er hastigt i færd med at samle styrke og feje hele menneskeheden ind under sin mission:

* Frankrigs delegation anføres af tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin, der roste BVI som »et fredeligt projekt for global udvikling« og sagde, at »Bælt & Vej-initiativet er rammen for en ny verden«.

* Folk fra erhvervslivet og det politiske liv i Peru kræver nu, at præsident Kuczynski deltager i topmødet, som de kaldte årets vigtigste, diplomatiske begivenhed for gennemførelse af planerne for en Peru-Brasilien bi-oceanisk korridor.

* Nordkorea sender en delegation på højt niveau til BVI-topmødet, meddelte det Kinesiske Udenrigsministerium i dag.

* Og Chiles ambassadør til Beijing, Jorge Heine, anerkendte, at »det har et langt bredere perspektiv at samle et betydeligt antal statsoverhoveder fra mange lande, for at undersøge, hvad der foregår, ud over Bælt & Vejs specifikke projekter«.

Det, ambassadør Heine her beskrev med sine egne ord, er det, som Helga Zepp-LaRouche refererer til som »den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« – præcis, som de specificeres i *EIR's* Specialrapport af samme navn fra 2015. Langt mere end kun en række infrastrukturprojekter er det, der er under opsejling, et totalt paradigmeskifte, som er det eneste, der kan redde menneskeheden.

Det britiske Imperium forsøger at miskreditere Bælt & Vej-initiativet ved at kalde det en alliance mellem diktatorer og autokrater, og med truende forudsigelser om, at BVI aldrig vil komme til at bære frugt, fordi det blot vil føre til konflikter og kaos blandt de involverede nationer. Det er lige præcis del-og-hersk nonsens, mindede fr. Zepp-LaRouche om under en medarbejderdiskussion i dag, og det er, hvad Sir Leon Brittan udtrykte helt tilbage i 1996; han var på daværende tidspunkt EU-kommissær for Handel- og Udenrigsanliggender og blev udsendt til en betydningsfuld, international Ny Silkevejskonference i Beijing for at forsøge at modarbejde Zepp-LaRouches fremlæggelse af politikken med Verdenslandbroen.

Problemet er, at de fleste regeringer er amatører – de ved ikke, hvad menneskeheden er, understregede Lyndon LaRouche i går. Vi må skabe en praksis, som udvikler befolkningens evne til at optage egenskaber som igangsætter for de handlinger, der kan bringe menneskeheden som art op til standarden for samfundet som helhed. Det er vores opgave at skabe sådanne instrumenter for forenet handling, der løser menneskehedens problemer, sagde LaRouche; og denne enhed og evne kommer af,

at borgerne udvikler de nødvendige intellektuelle, skabende evner. Det er grundlaget for handling i dag, for at redde menneskehedens fremtid i morgen.

Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at udelukkende kun en sådan fremgangsmåde vil fungere for at besejre Det britiske Imperiums organiserede splittelse og pessimisme. Vi må i befolkningen vække det højere princip om hele menneskeslægtens selvudvikling. Få amerikanere til at tænke på denne måde omkring det USA, som de ønsker for deres børn og børnebørn om 50 år, og USA kunne atter blive elsket af hele menneskeheden.

Vise ord for Sejrsdag – og for det, der nu må ske.

Foto: En ældre kvinde, tydeligvis højt dekoreret, deltager i Sejrsdagsparade i Rusland. Billedet viser 3 generationer, med den ældre kvinde, der ser hen til et ungt barn.

Det er ikke for sent for Trump – eller Europa – at tage til Bælt & Vej Forum i Beijing

Leder fra LaRouche PAC, 8. maj, 2017 – Med den kommende weekends todages topmøde i Beijing omkring det globale udviklingsinitiativ, der allerede investerer i 65 nationer og er 20 gange større end Marshallplanen, vil spørgsmålet om, hvad man skal gøre ved de stagnerende amerikanske og europæiske nationaløkonomier, aldrig komme til at stå i så klart et lys igen. Helga Zepp-LaRouche har sagt, at, hvis Donald Trump tager til Beijing og allierer USA økonomisk med

Bælt & Vej-initiativet, kunne han af historien blive set som en af Amerikas største præsidenter. På denne kurs ligger ikke alene en stor genoplivelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse for amerikanere, men også den mulige løsning af den alvorlige trussel om krig i Asien, og endda – gennem samarbejde med Rusland – i Mellemøsten.

Og, med USA som deltager, vil selve Bælt & Vej-initiativet blive en langt stærkere økonomisk og teknologisk drivkraft for de mere end 100 nationer, der er repræsenteret i Beijing i denne weekend.

En betydningsfuld, asiatisk avis havde i dag en lederartikel, »Det er ikke for sent for præsident Trump at beslutte at tage til Beijing«. Det er for den sags skyld heller ikke for sent for den nyvalgte, franske præsident Emmanuel Macron at tage af sted. EU's og Londons finanselite kan forsøge at forhindre og endda ødelægge Kinas Bælt & Vej, før det udvikler en ny, økonomisk infrastruktur i Europa, men alle de europæiske nationers udsigt til vækst afhænger af Bælt & Vej.

Med mindre den rigtige beslutning træffes nu, vil det meget snart være for sent for de transatlantiske økonomier. De kan ikke overleve endnu et finanskrak, værre end i 2008, og det er netop, hvad der truer dem nu. Tysklands førende finansavis, *Handelsblatt*, har udløst »høje advarselssignaler ... En flodbølge af selskabslån, især i USA, kunne udløse en ny, global finanskrise. Konturerne af en gigantisk boble kommer mere og mere til syne i markedet for selskabsobligationer. Den kunne bryde ... på grund af hastigt stigende rentesatser og en faldende økonomi.«

En omgående ændring må ske, med vedtagelse af de »Fire Love til Nationens Redning«, som Lyndon LaRouche siden 2014 har foreslået. Genindfør Glass/Steagall-loven for at opdele Wall Street-bankerne, før de udløser en ødelæggende syndflod; skab dernæst statskredit-institutioner til opbygning af moderne infrastruktur, finansiering af rumforskning og fissions- og

fusionsteknologier.

Hele indsatsen for at modgå dette transatlantiske, økonomiske kollaps kan kun lykkes med en sådan kurs for samarbejde med Kina, Indien og frem for alt Rusland.

City of London og Storbritannien forsøger at ødelægge muligheden, gennem Londons og Bruxelles' angreb på Bælt & Vej, og gennem krig. Fra London kommer der nu rapporter om, at premierminister May vil bede sit nye parlament om at lade hende bombe Syriens regeringsstyrker, som hendes ministre bliver ved med offentligt at kræve. Dette omfatter endnu en fabrikeret hændelse med »kemisk bombeangreb« og ville kun blive udført af UK med det formål at trække præsident Trump ind i krigen igen. Og minsandten, om ikke BBC-udsendelser allerede begynder at hævde, at Syriens præsident vil udføre flere »kemiske bombeangreb«.

Det britiske incitament til konfrontation kommer netop på et tidspunkt, hvor den russiske og den amerikanske udenrigsminister skal afholde drøftelser i Washington i denne uge, med udsigten til at afslutte borgerkrigen og terrorismen i Syrien. Londons intervention må nedkæmpes – og præsident Trump må tage til Beijing.

Foto: Den forbudte By, Beijing. (Photo: flickr.com/romanboed (CC BY2.0))

En uge før Beijing topmødet går verden

i retning af Kinas Bælt & Vej-initiativ

Leder fra LaRouche PAC, 7. maj, 2017 – Det er et ironisk tidens tegn, at Argentinas ambassadør til Kina, Diego Guelar, i denne uge, på tærsklen til Bælt & Vej-topmødet i Beijing, udgav en artikel, der lovpriser Kina for at blive det 21. århundredes supermagt »uden at løsne et eneste skud«. Guelar rapporterede, at Kina var trådt ind i sin nye, globale rolle med »ansvar« og »lederskab«, og han roste Kinas spektakulære, økonomiske præstationer med nedbringelse af fattigdom, forhøjelse af den forventede levealder og global infrastrukturudvikling.

Ironien ligger i, at Mauricio Macris regering hidtil har været en Wall Street-darling, der har været en skinger modstander af samarbejde med Kina, BRIKS eller Bælt & Vej-initiativet (BVI). Og det var et tidens tegn, fordi næsten alle nationer på planeten nu vender sig mod Kina og BVI, med håbet om et Nyt Paradigme for menneskeheden.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, indfangede essensen i denne strategiske mulighed i bemærkninger i dag:

Ambassadør Guelars bemærkninger er et særdeles passende eksempel på den aktuelle, globale dynamik, sagde hun. »Dette er helt klart den vej, tingene går, og vi bør optrappe vores kampagne for, at USA absolut må gå med i denne indsats, fordi det er den eneste meningsfulde måde, på hvilken alle de geopolitiske konflikter i verden kan overvindes.«

Zepp-LaRouche understregede, at, selv om der er taget nogle positive skridt for at slukke luntten til diverse globale, sprængfarlige brændpunkter, såsom aftalen mellem den russiske præsident Vladimir Putin og Amerikas Donald Trump om at

oprette fire »deeskaleringszoner« i Syrien, »så er vi absolut ikke ude af farezonen. Vi bør ikke have nogen illusioner, for tingene kan meget hurtigt gå galt«.

Øverst på listen over disse overhængende farer står den globale finanskrisen. »Vi konfronteres stadig med en potentiel nedsmeltning af finanssystemet. Vi har stadig ikke vedtaget Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love. Og vi ved stadig ikke, hvilken form for Glass-Steagall (bankopdeling), man diskuterer« i Trump-administrationen og andre steder i USA.

Ikke desto mindre »mener jeg, at vi generelt ser på meget optimistiske udsigter. Om en uge finder det historiske BVI-topmøde sted i Beijing, og jeg er absolut sikker på, at, som resultat, vil BVI-dynamikken blive endnu stærkere. Den går faktisk i retning af, at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som er den politik, LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i årtier. Zepp-LaRouche understregede tempoet, i hvilket disse strategiske forandringer finder sted. »Dette sker alt sammen blot tre år efter, at politikken med den Nye Silkevej først blev udtalt af Kinas præsident Xi Jinping. Og hvis man tænker på den hastighed, med hvilken denne dynamik har slået rod på globalt plan, så er det ganske åndeløst.«

Zepp-LaRouche adresserede dernæst det centrale, strategiske spørgsmål om USA's forhold til dette fremvoksende, Nye Paradigme. »Det ville være den absolut naturlige fortsættelse af disse seneste tre år, at inkludere USA i Bælt & Vej-initiativet; at inkludere Europa og at udvikle hvert eneste indlandsområde på planeten, og at løfte ethvert menneske på denne Jord ud af fattigdom. På denne måde kan vi virkelig begynde at definere menneskehedens fælles mål, udvikle et fællesskab, eller et samfund, for civilisationens fælles fremtid og begynde at takle de problemer, det virkelig er værd at takle: nemlig, at bygge bosættelser på Månen; at udvikle en bedre forståelse af universets love; og at finde løsninger på uhelbredelige sygdomme.

Vi har alle mulige fantastiske projekter, som vi skal udføre, hvor vi arbejder sammen som én menneskehed. Og hvorfor skulle dette ikke være muligt? Lad os gå frem på optimistisk vis for at virkeliggøre de gennembrud, som er absolut nødvendige.«

Zepp-LaRouche understregede, at det amerikanske folk *ikke* er så splittet, som massemedierne vil have alle til at tro. Men »de, der er uenige i disse medieskabte splittelser, bør træde frem i lyset og være med til at bringe USA ind i det Nye Paradigme omkring den politik, som Lyndon LaRouche i årtier har fremlagt«.

Titelbillede: Kort over hovedruterne for "Bælt & Vej" – det 21. Århundredes Maritime Silkevej og det Økonomiske Silkevejsbælte over land – det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie, der åbner op for udvikling af planetens indlandsområder, og som allerede nu er 12 gange større end Marshallplanen, der genopbyggede Tyskland – og Europa – efter Anden Verdenskrig.